

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2016

Ve smiřické mateřské škole se děti nenudí – viz článek na str. 10

Z obsahu:

Přírodou, cestou necestou...
– o práci ochranářů z JARO Jaroměř

str. 14

Kuželkářský klub Zálabák
– úspěšně soutěží i pronajímá klub

str. 20

Jan Smiřický dobrý hospodář
– jak získával svůj velký majetek

str. 24

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

čas neúprosně letí, a tak se přiblížil opět konec roku a s ním spojené další vydání Zpravodaje. Byl to rok náročný, ostatně jako kterýkoli před tím. Nicméně pozitivní je, že se podařilo rozpočet udržet tak, jak jsme si naplánovali a naopak jsme ještě rozšířili výčet akcí oproti původnímu plánu.

Stěžejní akcí letošního roku byla celková rekonstrukce náměstí, která je již prakticky dokončena. Tento článek píše s předstihem, ale časový harmonogram rekonstrukce náměstí narušily jen drobnosti, a tak předpokládám, že se vše stihne. Stavební firma KENVI měla termín dokončení 20.12.2016. Celkové náklady kompletní rekonstrukce náměstí zahrnující stavební práce na plochách parkoviště a náměstí, nový plot vedle služebny PČR, schodiště před budovou AG COM, vodní prvek, všechny mříže ke stromům a k vodnímu prvku, veřejné osvětlení včetně nové kabeláže, výsadbu stromů, vybudování nového místa pro kontejnery a instalaci nového mobiliáře jako jsou lavičky, koše a stojany na kola činí 14 mil Kč.

Chtěl bych touto cestou poděkovat většině občanů za pochopení a trpělivost, se kterou k rekonstrukci přistupovali. Celková obnova tak rozsáhlé centrální části města není logisticky jednoduchá a příklady z jiných měst byly pro nás varováním. Měli jsme určitě i štěstí ve výběrovém řízení, kterého se účastnilo 11 firem, že vítězná firma KENVI přistoupila k akci zodpovědně a s odpovídajícím pracovním nasazením, ač se to někdy některým jedincům nezdálo. Na druhou stranu jsme si dohled nad akcí zajistili zkušeným stavebním dozorem, kterým byl přímo projektant náměstí. S autorkou studie náměstí jsme průběžně konzultovali aktuální stav a zároveň jednou za čtrnáct dní vždy v pondělí probíhaly pravidelné kontrolní dny na stavbě za účasti všech dotčených složek podílejících se na stavbě.

Když opustím informace o náměstí, které sami již můžete vidět ve finální podobě, tak zmíním jednu věc, a tou je obnova jeslí. Město bylo zhruba na jaře osloveno neziskovou organizací Hledá se Smolíček, zda by nemělo zájem o obnovu jeslí. Na základě podkladů o počtu dětí v odpovídající věkové skupině a provedeném průzkumu jsme došli ke shodě a nezisková organizace podala žádost o státní dotace. Na podzim bylo žádosti vyhověno a město započalo rekonstrukci prostor stávajících jeslí. Od 1.2.2017 by měly být jesle otevřeny.

A co můžete očekávat v roce následujícím? Zásadní akcí bude celková rekonstrukce prostranství před nádražní budovou směrem do města. Jedná se o vstup do města a stejně tak jako náměstí by měl tento prostor odpovídajícím způsobem působit. S největší pravděpodobností na obnovu tohoto prostoru naváže i rekonstrukce Nádražní ulice.

Z menších akcí na příští rok je v plánu mimo jiné dokončení parkoviště u mateřské školy, rekonstrukce sociálního zázemí v loutkovém divadle, které se těší výborné návštěvnosti nebo třeba nová podlaha v tělocvičně základní školy. Mělo by se také dostat na některé chodníky. Od roku 2017 se budeme snažit realizovat všechny budoucí rekonstrukce chodníků v zámkové dlažbě.

Rekonstrukci průtahu městem Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje připravuje na rok 2018. V tomto termínu proběhne i rekonstrukce chodníků po celé délce hlavní silnice.

Závěrem mi dovoluji popřát vám všem hezké a klidné svátky, pevné zdraví do nadcházejícího roku a svěží nepředpojatou mysl.

Luboš Tuzar, starosta

PF 2017

nová fontána nám. Míru, Smiřice

„Ať je Váš rok 2017 plný světla a jen tak Vám neproteče mezi prsty.“

Město Smiřice

Slovo tajemnice města Smiřice

Vážení občané,

jako každá organizace prochází i úřad v průběhu času organizačními či personálními změnami. Nejinak tomu bylo i v průběhu druhého pololetí letošního roku na úřadu. Podařilo se navýšit úvazek sociálního pracovníka Ing. Bc. Sameše, který je nyní na úřadu celý týden, a můžete se na něj obracet s žádostmi o pomoc při řešení různých sociálních situací. Součástí jeho práce je i tzv. komunitní plánování. Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb Smiřicka na období 2017–2019 bude předložen v prosinci zastupitelstvu města ke schválení.

Na ekonomickém odboru došlo ke změně na pozici účetní – od listopadu zajišťuje pokladní agendu, výběr poplatků, pronájem hrobových míst aj. paní Alena Suchánková. Od nového roku by také mělo dojít k obměně jednoho strážníka Městské policie Smiřice.

V České republice pokračuje rozvoj eGovernmentu – tímto pojmem se označuje mimo jiné možnost komunikace s institucemi veřejné správy v elektronické podobě. To samozřejmě přináší množství povinností, které musíme plnit, a řadu nových postupů, které musíme zvládnout. Jak jsem vás již informovala v minulém Zpravodaji, v loňském roce jsme aktualizovali naši spisovou službu a nadále intenzivně pracujeme na zavedení dalších nezbytných opatření.

Možná jste se v tisku dočetli o tom, že v Chlumci nad Cidlinou začali vydávat občanské průkazy a občané tak nemusí jezdit do Hradce Králové či Nového Bydžova (v současné době lze o vydání občanského průkazu požádat jen na úřadech obcí s rozšířenou působností). Jedná se o pilotní projekt Ministerstva vnitra ČR a Magistrátu města Hradec Králové, který má ukázat, zda je

o tuto službu mezi veřejností zájem. Pokud se prokáže, že ano, měla by se tato agenda rozšířit i na další úřady našeho typu. Domnívám se, že vyřídít si u nás na úřadu občanský průkaz by občané přivítali – v minulosti zde tato možnost byla, avšak zákonem došlo k jejímu zrušení.

Významným informačním zdrojem pro občany jsou webové stránky města. Můžete zde najít obsah úřední desky, kontakty na pracovníky úřadu, návody k řešení různých životních situací, aktuality a mnoho dalších potřebných informací. Jsou zde zveřejněné i zápisy ze zasedání zastupitelstva města či usnesení rady města. To vše slouží vám, občanům, k získání lepšího přehledu o dění ve městě. Naším cílem je poskytovat veřejnosti rychle a kvalitně informace a služby.

Přeji vám všem nejen krásné Vánoce, ale do příštího roku především hodně zdraví, radosti a spokojenosti.

Mgr. Věra Hottmarová

Zeleň ve Smiřicích a Rodově

V letošním roce pokračovaly práce v parku a to především ořezem stromů, které mají kořeny napadené houbou trsnatcem. Začátkem roku 2017 je čekají opětovné tahové zkoušky, které posoudí, jestli se jejich zdravotní stav nadále zhoršuje, stabilizuje nebo zlepšuje. Výsledky tahových zkoušek jsou k dispozici na webových stránkách města, případně na odboru životního prostředí.

V Rodově došlo k pokácení dalších bříz bělokorych a to na konci obce směrem na Hradec Králové, brzy také vzhledem k věku již postupně odumírají. Po jejich celkovém vykácení bude alej nahrazena novou s vhodnějšími typy stromů, nižšími a úzkými. V Rodově je do příštího roku naplánován ořez lip u křižovatky na Račice a případné pokácení stromů, které již mohou být nebezpečné.

V mateřské školce se jako náhrada za břízy u plotu vysázely za pomoci dětí 3 lípy srdčité. Věřím, že když děti byly u toho, tak si náš národní strom zapamatují. Školka má také nový živý plot, který se skládá z celkem pěti druhů keřů. Plot tak bude veselý, jak se na školu patří. Vysázely se tři barevné variace vajgémie, slída červená i zelená, krásně vonící jasmíny, ke krajům javory mandžuské a komule Davidova neboli motýlí keř, jehož květy připomínají malé šerky a jeho vůně přitahuje motýly.

Na zahradě v blízkosti pískoviště se pokácely 4 břízy bělokory. Všechny břízy ve školce totiž postupně odcházejí a jsou káceny, a až na tomto místě vznikne vhodný prostor pro novou výsadbu, budou zde opět vysázeny vzrostlé stromy, aby měly děti dostatek stínu pro hraní v teplých dnech. Při působení firmy Greenservis, která zajišťovala jak kácení, tak výsadbu, byl na zahradě školky objeven ořešák královský, který rodí ořechy s červenými jádry. Máme tak ve Smiřicích velkou raritu a budeme ji opéčovat.

Velkou pozornost jistě také zasluhuje nová výsadba na náměstí, která v době psaní článku ještě nebyla hotová. Možná se tak již kocháte pohledem na 19 nových jasanů rozmístěných po náměstí a parkovišti, které rychle vyrostou a budou nám poskytovat stín a příjemné klima při nákupech či cestách přes náměstí, které je teď průchozí všemi směry.

Ve Smiřicích a Rodově se stále kácí jen stromy, které svým zdravotním stavem ohrožují okolí, případně jsou velmi nevhodně vysazené, to se týká hlavně smrků, které jsou stromy určenými do lesa. Sice na první pohled vypadají zdravě a působí, že tu mohou být ještě dlouhá léta, ale většinou mají vysoce vyřezanou korunu čnějící nad domy, ale nedostatečnou závlahou přes beton jsou oslabeny a jejich dřevo křehne a hrozí zlom. Útěchou je, že se je město snaží kácet postupně a využívat jejich vrcholky jako vánoční stromy, stejně tomu tak je u smrků naproti zdravotnímu středisku.

V tomto adventním čase přeji zeleni ve Smiřicích hodně vláhy, žádné vandaly a spokojené obyvatele, které se pokochají snad i novým stromem, který nahradil po kácení vzrostlého jedince, a budou pozorovat jeho růst, který je příslibem vzrostlého stromu pro další generace.

Barbora Luxová,
odbor správy majetku a životního prostředí MěÚ Smiřice

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 8. října 2016 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřic a obce Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Lukáš Adamus, Štěpán Mrózek, Hedvika Trávníková, Viktorie Bartoňová, Dominik Čerovský, Adéla Knittelová, Matyáš Brandejs, Hedvika Víková, Adéla Blažková, Josef Oláh a Michael Mokřý.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:
květen – Jaroslav Provazník
červen – Eva Zemková
červenec – Blažena Jirušová, Anna Výravská
srpen – Jaroslava Tuzarová, Miloslava Trampotová
říjen – Vladimír Zima

85. narozeniny oslavili:
červen – Ladislav Šubrt, Danuška Bejčková
červenec – Jindřiška Nosková, Věra Mlejnková
listopad – Marie Hronešová, Jitka Jonášová

90. narozeniny oslavili:
červenec – Jaromíra Mojžíšová
září – Stanislav Wahle

K významnému životnímu jubileu upřímně všem gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho spokojenosti v osobním životě.

SŇATKY (červen – říjen 2016)

03.06. Kaple Zjevení Páně	Jakub Čáp, Hradec Králové Veronika Myšková, Týniště nad Orlicí
04.06. Černožice	Tomáš Kotecký, Černožice Monika Soligová, Sedloňov
04.06. Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Jakub Trhlík, Hradec Králové Kristína Hejduková, Hradec Králové
11.06. Kaple Zjevení Páně	Miloslav Stoklasa, Hradec Králové Lenka Svidová, Černožice
16.06. Kaple Zjevení Páně	Jiří Horký, Hořenice Jitka Tůmová, Jaroměř
18.06. Kaple Zjevení Páně	Ondřej Turek, Jaroměř Petra Pospíšilová, Jaroměř Ondřej Dus, Sendražice Jana Matyášová, Náchod
25.06. Erbovní sál	Tibor Makán, Černožice Ivana Matěnová, Skalce
25.06. Kaple Zjevení Páně	Vojtěch Nymys, Černožice Martina Laštůvková, Staré Město n. Met.
02.07. Kaple Zjevení Páně	Tomáš Vizner, Rychnov nad Kněžnou Kateřina Boukalová, Rychnov n. Kn.
02.07. Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Peter Priester, Hradec Králové Iva Slánská, Čibuz
09.07. Kaple Zjevení Páně	Martin Košťál, Hradec Králové Michaela Popelková, Slatina
23.07. Erbovní sál	Jaroslav Hroch, Habřina Petra Zemánková, Habřina Miroslav Kudrnáček, Vlkov Lucie Sněžná, Hradec Králové
30.07. Kaple Zjevení Páně	Carlos Manuel Glória Pacheco, Portugalsko Dominika Litomiská, Smiřice Michal Němec, Studánka (Pardubice) Lucie Nakládalová, Hradec Králové
20.08. Smiřice – zámek	Luboš Tuzar, Smiřice Simona Jirásková, Načešice
02.09. Erbovní sál	Erik Šimek, Hradec Králové Petra Gallová, Hradec Králové Martin Vrzáň, Smiřice Pavla Šimůnková, Smiřice
10.09. Erbovní sál	Robert Kotala, Hubíles Jana Krejčová, Hubíles
17.09. Erbovní sál	Zdeněk Kříž, Čistěves Dagmar Křížová, Hradec Králové
17.09. Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Filip Hloušek, Doudleby nad Orlicí Iva Lukschová, Doudleby nad Orlicí
01.10. Erbovní sál	Lukáš Tesař, Smržov Lucie Riegerová, Smržov Michal Jiroušek, Kryblíce Jana Nováková, Černožice
01.10. Kaple Zjevení Páně	Pavel Holeček, Praha Zuzana Holbová, Slovensko
04.10. Erbovní sál	Ladislav Veber, Svobodné Dvory Alena Kollertová, Běloves
07.10. Erbovní sál	Jiří Tomeš, Nový Bydžov Gabriela Záhorová, Holohlavy
21.10. Habřina	Jiří Šindelář, Brno Monika Peters, Habřina
22.10. Kaple Zjevení Páně	Jan Jež, Hradec Králové Radana Stodůlková, Hradec Králové
29.10. Kaple Zjevení Páně	Jakub Glos, Opatovice nad Labem Barbora Hypiusová, Opatovice n. L.

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

červen – Ladislava Procházková, Marie Justová, Vladislav Stránský,
Záboj Červinka, Miroslava Veverková, Věra Šmídová
červenec – Zdeněk Vicenec, Petra Federselová, Štefan Jedlička
srpen – Pavel Tobiška, Marie Kaššová, Stanislav Kylar, Marie Sklenková,
Marta Hercigová, René Surmaj, Josef Fejgl
listopad – Danuška Vítová, Bohumil Balák

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním
zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

Dne 6. října 2016 tomu bylo již 10 let,
co nás navždy opustila obětavá
babička a hodná tchyně pani
Jiřina Mazáková.

Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou
vzpomínku.

snacha Hana s rodinou

Statistika není nuda

I když známá písnička z pohádky Princové jsou na draka tvrdí o statistice opak, nezapomíná dodat, že má cenné údaje. V našem Zpravodaji statistice mnoho místa nedáváme, proto v tomto čísle uděláme výjimku a podíváme se na zub číslům, která nám něco řeknou o našem obyvatelstvu.

Pravidelnou rubrikou jsou zprávy z matriky, které patří k nejčtenějším informacím. Bohužel se striktně musíme držet zákona, a pokud zveřejňujeme informace o narozených dětech, snoubencích, kteří před naším matričním úřadem uzavřeli sňatek, nebo o občanech, kteří se na nás dívají už někde shora, musíme požadovat souhlas ke zveřejnění.

Obecné statistické údaje však využít můžeme, a proto pro zpestření naší „společenské rubriky“ přinášíme pár zajímavých čísel.

L. Reichová

NEJČETNĚJŠÍ JMÉNA VE SMIŘICÍCH

mužská:

1. Petr	89	1. Jana	71
2. Jiří	86	2. Eva	48
3. Jan	71	3. Marie	45
4. Martin	62	4. Hana	44
5. Josef	60	5. Lenka	41
6. Tomáš + Pavel	52	6. Věra	39
7. Milan	46	7. Jaroslava	38
8. Jaroslav	44	8. Lucie	36
9. Miroslav + Zdeněk	43	9. Petra	34
10. Karel	37	10. Alena + Kateřina	33

ženská:

PŘÍRŮSTKY A ÚBYTKY OBYVATEL SMIŘIC OD ROKU 2005

(tyto údaje jsou čerpány ze stránek www.czso.cz – tabulka nezahrnuje cizince)

Rok	Stav k 1. 1.	Narození	Zemřelí	Přírůstek přirozený	Přistěhovalí	Vystěhovalí	Přírůstek migrační	Celkový přírůstek v daném roce	Stav k 31. 12.
2005	3 166	33	33	0	62	102	-40	-40	3 126
2006	3 126	28	40	-12	70	115	-45	-57	3 069
2007	3 069	31	31	0	105	107	-2	-2	3 067
2008	3 067	39	21	18	94	107	-13	5	3 072
2009	3 072	45	29	16	74	112	-38	-22	3 050
2010	3 050	25	24	1	67	110	-43	-42	3 008
2011	2 946	21	29	-8	98	105	-7	-15	2 931
2012	2 931	29	29	0	97	123	-26	-26	2 905
2013	2 905	41	40	1	104	136	-32	-31	2 874
2014	2 874	41	33	8	94	103	-9	-1	2 873
2015	2 873	34	34	0	97	111	-14	-14	2 859

POČTY SŇATKŮ ZA ROKY 2013–2016

2013	32	Smiřice 29 (17 kaple, 12 Erbovní sál), Benátky 1, Hoříněves 1, Skalice 1
2014	41	Smiřice 38 (26 kaple, 12 Erbovní sál), Habřina 1, Skalice 1, Smržov 1
2015	42	Smiřice 36 (19 kaple, 15 Erbovní sál, 1 park, 1 jiné místo), Černožice 1, Habřina 1, Skalice 1, Smržov 3
2016	45	Smiřice 40 (17 kaple, 21 Erbovní sál, 1 zámek, 1 jiné místo), Černožice 1, Habřina 1, Smržov 3

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

SILNICE I/33 A CHODNÍK V HOLOHLAVECH JSOU ZKOLAUDOVÁNY – PŘÍSPĚL SFDI

Firma Alpine Bau s.r.o., která prováděla opravu silnice I/33 obcí Holohlavy, ukončila své dílo položením tichého koberce (živičný povrch s namletými starými pneumatikami) v srpnu 2016. Na začátku listopadu po zajištění povrchu vozovky bylo dokončeno vodorovné dopravní značení včetně červené protismykové úpravy před přechodem pro chodce, která má za úkol zdrsnění povrchu vozovky – slouží ke zkrácení brzdné dráhy.

Po dokončení opravy silnice provedla firma NOVOSTAV Hradec Králové rekonstrukci chodníku včetně nájezdů pro automobily k rodinným domkům. Celou dokumentaci na chodník jsme museli mít schválenou Státním fondem dopravní infrastruktury Praha dle jejich požadavku na bezpečnost chodců. Po dokončení a kontrole nám přispěl dotační částkou 770 000 Kč, za což patří poděkování. V současné době se pracuje na projektové dokumentaci pro opravu silnice I/33 od křižovatky na Rodov k Trotině v délce 4 km, která by se měla opravovat v roce 2017.

STAVEBNÍ PARCELA V ULICI NA VÝSLUNÍ

je stále na prodej. Do podmínek prodeje jsme si dali zachování linie okolních domů – to je 5 m od uliční čáry, výšku římsy 7,5 až 8 m a střechu valbovou nebo jehlan. Do dnešního dne se žádný zájemce nenašel. S prodejem nemůžeme spěchat.

SPOLUPRÁCE S MĚSTSKOU POLICIÍ SMÍŘICE

Do veřejnoprávní smlouvy se Smířicemi jsme shrnuli požadavky, které máme na činnost městské policie v Holohlavech (můžete si je najít v loňském zpravodaji). Celkově si myslím, že v naší obci je klid. Jediné, s čím se stále potýkáme, je neukáznenost řidičů aut. Zatímco jedni stále kritizují nedodržování rychlosti v jednotlivých ulicích, jiní chtějí zakazovat parkování v ulicích i na chodnících, a třetí žádají písemné výjimky, aby mohli v ulici parkovat bez starostí. Dokonce nám to píšou i do návštěvní knihy na našich webových stránkách.

V zastupitelstvu obce jsme se dohodli o zákazu parkování v průjezdných ulicích. Okamžitě všichni postižení žádají měřit stejným metrem. Co tedy? Ještě uvidíme. Ve fejetonu v denním tisku psali, že „Dbalí zákonů jsou prakticky za hlupáky!“ Každý by se měl nejdříve rozmyslet, když kupuje druhé a třetí auto – kde bude parkovat!

ZMĚNU „ÚZEMNÍHO PLÁNU Č. 1“

se nám nedaří dokončit. V listopadu 2016 jsme projednávali návrh územního plánu na Magistrátu města Hradce Králové. Za obec jsme měli požadavek rozšíření sportoviště U Svatých o parkovací plochy pro auta, u Rybářství Dunas o další rozšíření ploch pro sádky a rybářskou baštu.

Nejdůležitější pro nás pro občany je odsíření spalín uhelných kotlů v provozně TEVEX, které podle nových zákonů musí kotelná mít. Vzpomínám si, že již v době výstavby kotleny v r. 1989 jsme na veřejném projednávání stavby v kině Máj ve Smířicích po tomto volali! V současné době se již staví zcela nová odsířovací technologie. Snížení emisí SO₂ je založeno na odstraňování kyselých složek spalín (SO₂, SO₃, HF a HCl) vápenatým sorbentem (CaOH₂) v odsířovacím reaktoru a jejich následném zachycení v tkaninovém filtru. Vše se musí dělat z důvodů ochrany obyvatelstva i přírody (kyselé deště). K nárůstu hluku a vibrací z důvodu odsíření nedojde.

Do územního plánu jsme museli vložit krajský generel železničního koridoru z Hradce Králové do Jaroměře z důvodu ochrany pozemků pro zdvojkolejnění tratě. Projektant nakreslil druhou kolej železnice po pravé straně stávající trati z důvodu ochrany rodinné zástavby např. v ulici Lipová. Od brodku směrem na Černožice je rozšíření železnice plánováno naopak na levou stranu, jelikož na pravé straně je domek pana Adámka, odbočka a kolejiště ke kotelně. S tím ale při projednávání nesouhlasili zástupci životního prostředí kraje z důvodů narušení ekologické stability krajiny a ohrožení biotopů směrem k Rybářství Dunas. Projektant musí hledat náhradní řešení! Na výzvu starosty Černožic, abychom před rozhodováním provedli místní šetření, o jaký pozemek (rákosí aj.) se jedná, nikdo nereagoval.

Fotografii pořídil Přemek Andrýs z horkovzdušného balonu – brzké ranní slunce prodloužilo stíny a mlžný opar nedovolil doostření snímku.

DÁLNIČE D11 – NOVÝ TERMÍN VÝSTAVBY – BUDE PLATIT?

Práce se zřejmě konečně začaly hýbat. Dálnice z Hradce Králové je již vytyčena a na jaře mají nastoupit archeologové k průzkumu celého území plánované trasy dálnice. O našem území říkají, že tento koutek Čech je přímo posvátný. Území, o kterém je řada bájí a pověstí již z dob prvního tisíciletí před Kristem. Uvidíme, až se provede skrvka ornice, jak bude dané území vypadat. Archeologové budou prověřovat zejména místa, kde se ve sprašové zemině objeví různobarevné zásypy černozemě a hnědozemě, naznačující stavební činnost našich předků.

Na trase bude několik mostních objektů přes potoky. V našem zájmovém území je to most přes Trotinu v délce 400 metrů a most přes Libeňské údolí potoka Jordán v délce 120 metrů. Voda z polí, která odtékala z biocentra od Habřiny a od „Hrdláků“ (území mezi Rodovem a Habřinou), nám již hrozit nebude. Nejvyšší bod dálnice bude u nadjezdu na Habřinu a odtud bude dálnice vyspádována v zářezu k Jordánu k Černošicím a na druhou stranu až do 6 km vzdálené Trotiny. Propustek do intravilánu obce nebude, a proto nemusíme při prudkých deštích očekávat povrchové vody z polí. Ti nejstarší pamětníci si vzpomenou, že v srpnu 1981 byly Holohlavy vodou z polí zasaženy dokonce dvakrát.

V říjnu 2016 se konala na Pozemkovém fondu Hradec Králové schůzka projektantů, geodetů, obce Holohlavy a majitelů pozemků, kteří obdělávají přilehlé zemědělské pozemky kolem budoucí dálnice. Všichni vznesli své požadavky na obslužné komunikace, aby se dostali na své polnosti. Někteří požadovali propojku od Červeného kříže na rodovskou silnici, jiní propojení od Červeného kříže až na silnici mezi Habřinou a Rodovem a další místo staré cesty na Chloumek obslužnou cestu od Chloumku podél Libeňského lesa k dálnici. Uvidíme, co projektanti v rámci výstavby dálnice vykouzlí, neboť do pozemkových úprav se nám (obci) moc nechce.

Co popřát na závěr

Blíží se Vánoce a nový rok 2017. Přejí Vám jménem členů zastupitelstva a jménem svým klidné a pohodové svátky vánoční, v rodině i u televizních pohádek. Do nového roku příjemný skluz, hodně zdraví, optimismu a slunce v duši.

Miloš Malínský, starosta obce

Mapka znázorňuje situaci na 104. až 106. km (měřeno od Prahy). V tomto úseku budou 3 velké stavby. Přemostění údolí Trotinky v délce přibližně 400 metrů, mimoúrovňová křižovatka u Školního statku a přemostění Libeňského údolí říčky Jordánu v délce asi 120 metrů. Do Habřiny se překoná dálnice nadjezdem.

Střední škola potravinářská – když řemeslo baví

Školní rok 2016/2017 byl na Střední škole potravinářské ve Smiřicích zahájen velkým úspěchem žákyně oboru cukrář Denisy Drahotské. Na prestižní soutěži pořádané v režii Asociace kuchařů a cukrářů v rámci veletrhu FOR Gastro 2016 v Praze získala titul Cukrář roku 2016 díky druhému místu.

Denisa připravila náročnou technikou dort v podobě známky na dopis k 700. výročí narození českého krále Karla IV. Dalším úkolem na soutěži bylo připravit na čas kavárenské dezerty s použitím předepsaných surovin. V této činnosti spolupracovala Denisa se spolužačkou z nižšího ročníku Simonou Kubiasovou. Dokázaly tak obě, že vzájemná spolupráce a respekt jsou nutné jak v přípravě na soutěž, tak při vlastní soutěži. Odměnou soutěžícím reprezentantkám školy byl obrovský pohár, diplom a medaile. Svůj úspěch prezentovala v televizním živém vysílání pořadu Snídaně s Novou dne 7. října 2016 a ve vysílání Českého rozhlasu.

Úspěchy vždy potěší. Nejen učitele praxe, kteří žáky na soutěže připravují (v tomto případě učitelku odborného výcviku Andreu Dušátkovou), ale všechny učitele, kteří žáky vedou na profesní dráhu, včetně ředitelky školy, která tak dostává zpětnou vazbu o dobré práci svých učitelů.

Ing. Ema Baboráková, ředitelka školy

Svaz důchodců ČR

Místní organizace SD ČR, z. s. Smiřice má k 14. 11. 2016 celkem 297 členů, z toho 239 žen a 58 mužů. Na výroční členské schůzi 1. 3. 2016 byl schválen plán akcí na rok 2016.

KONANÉ AKCE

18. 2. Zimní sportovní hry seniorů Nová Paka – účast: 14 členů, 6 medailí: 3 zlaté (Hroch J., Hrochová J., Macháňová H.), 3 stříbrné (Macháňová H., Mikulka J., Davidová H.)
1. 3. Výroční členská schůze
9. 3. Přednáška přednasty onkologické kliniky prof. MUDr. Petery – Prevence a léčba nádorových onemocnění v otázkách a odpovědích
30. 3. Přednáška a beseda s náčelníkem městské policie a tiskovou mluvčí Královéhradeckého kraje „Pomáhat a chránit“, novinky PČR
30. 3. Promítání fotografií z turistických výletů
15. 4. Turistika: Žamberk, rodný dům Prokopa Diviše, Tyršova rozhledna
5. 5. Zájezd: Konopiště – zámek, Průhonice – park
12. 5. Zájezd: Konopiště – zámek, Průhonice – park
18. 5. Turistika: Ktová – Trosky, Borek pod Troskami
19. 5. Nákupní zájezd – Kudowa Zdrój
2. 6. Zájezd: Broumov – klášter, dřevěný kostel
8. 6. Letní sportovní hry seniorů – Borohrádek – účast: 26 členů, 15 medailí: 4 zlaté (Macháňová H., Hroch J. 2x, Kormundová M.), 6 stříbrných (Macháňová H., Bartošová M., Fialová M., Klapka J., Vaničková Z., Vaničková D.), 5 bronzových (Hroch J., Svatoňová V., Mikulka J., Knap J., Kleandrová A.). Děkujeme starostovi obce Holohlavy, že nám bylo umožněno se na sportovní hry připravovat v parku v Holohlavech.
15. 6. Turistika: Náchod – Dobrošov, Jiráskova chata s rozhlednou, Vyhlídka
19. 7. – 22. 7. Celostátní sportovní hry v Praze – účast: 2 členky, 2 zlaté medaile (Macháňová H., Hrochová J.)
9. 9. Zájezd: Kutná Hora – chrám Sv. Barbory, Vlašský dvůr, zámek Choltice
13. 9. Zájezd: Kutná Hora – chrám Sv. Barbory, Vlašský dvůr, zámek Choltice
14. 9. Turistika: Janské Lázně – Černá hora – Pec pod Sněžkou
30. 9. Den seniorů – kino Centrál Hradec Králové

6. 10. Nákupní zájezd – Kudowa Zdrój
7. 10. Zájezd: Kostelec n. Orlicí – zámek, výstava Zahrada Východních Čech Častolovice
14. 10. Turistika: návštěva továrny Petrof – procházka lesem na Novém Hradci Králové – Rytířské hradiště
31. 10. Přednáška PharmDr. Svobodové – Alternativní i klasické metody léčby a prevence při psychické zátěži a poruchách spánku
5. 11. Závody v plavání – bazén Hradec Králové – účast: 5 členů, (2 zlaté – Kormundová M., 1 zlatá, stříbrná, 1 bronzová – Macháňová H.)
22. 11. Předvánoční posezení
28. 11. Přednáška MUDr. Jandíka z oboru kardiologie
10. 12. Adventní zájezd – betlém Třebechovice p. O., skanzen Krňovice

SPOLUPRÁCE

Kulturní středisko Dvůrana připravilo pro naše členky velikonoční zdobení – 14. 3. 2016 a drátkování – 20. 9. a 7. 11. 2016. Přípravuje se adventní a vánoční zdobení.

Kulturní středisko Dvůrana a město Smiřice uskutečnily v rámci Dne seniorů vystoupení Regionálního ukrajinského spolku Východní Čechy a ZUŠ Smiřice – 13. 10. 2016. Vystoupení bylo hodnoceno pozitivně.

Naši členové si rozšiřují své znalosti na Virtuální univerzitě 3. věku, kterou zajišťuje pro naši organizaci Městský úřad Smiřice a na Univerzitě 3. věku pořádanou Pedagogickou fakultou Univerzity Hradec Králové.

Členové organizace jsou o připravovaných akcích informováni prostřednictvím důvěrníků a také ve vývěsní skříňce. Přihlášky na nákupní zájezd do Kudowy Zdrój jsou přijímány v prodejně Stylová móda. Naše ženy se zúčastňují pravidelného cvičení Sokola, jógy a cvičení Tichanov. Za pěkného počasí byl využíván našimi členy ruský kuželník, který je umístěn za penziony ve Smiřicích.

Děkujeme městu Smiřice a Obcím úřadům Černožice, Habřina, Holohlavy, Sendražice a Skalce za spolupráci a finanční pomoc, bez níž bychom tak náročný program nemohli splnit.

Stanislava Klimešová, předsedkyně MO SD ČR Smiřice

Ze života Základní školy Smiřice

ZÁJEZD NA SEVER MORAVY A DO POLSKA

I letos jsme pro zájemce z druhého stupně připravili tradiční třídní zájezd. Osud nám sice házel klacky pod nohy ve formě změn termínů a zrušení už zaplaceného ubytování, my jsme ale všechny překážky zvládli a zájezd se jako vždy povedl na výbornou. Ve středu 11. května naše cesta směřovala nejprve do Jeseníků, kde jsme si prohlédli přečerpávací vodní elektrárnu Dlouhé Stráně a prošli se kolem horní nádrže. Dalekým výhledem jsme se kochali z rozhledny na Pradědu. Počasí přálo i druhý den, kdy jsme přejížděli do Polska. První zastávkou byl vyhlazovací tábor Osvětim. Z prohlídky tábora je každý otřesen, působily na nás vypjaté emoce, proto jsme rádi využili možnosti projít se večer po úžasném Krakově. Zde se každý cítil jako na dovolené – velké množství stánků, pouličních umělců, příjemný teplý vánek a nebe plné hvězd... Ani se nám nechtělo jít spát. V pátek brzy ráno, ještě bez záplav turistů, jsme se procházeli po královském hradu Wawel a prohlédli si katedrálu. Zlatým hřebem našeho zájezdu byla návštěva solných dolů ve Wieliczce. Na tom, že se zájezd vydařil, měl zásluhu nejen zajímavý program. Náš dík patří dětem, které se vzorně chovaly. Pro hodné a zvědavé děti zase s kolegyněmi rády nějaký další zajímavý zájezd zorganizujeme.

STÁŽISTÉ VE ŠKOLE – PROJEKT EDISON

Již třetím rokem naše škola přivítala studenty vysokých škol z cizích zemí. Letošní rok to byli studenti z Hongkongu, Číny, Indie, Pákistánu, Tchaj-wanu a z Íránu. Tento projekt je rok od roku lepší a lepší. Má veliký přínos pro žáky, protože se mohou nejen dozvědět informace o kultuře a životě v jiné zemi, ale i zdokonalit v anglickém jazyce. Všichni žáci jsou z této akce nadšení, protože ne často se vám poštěstí mluvit s lidmi, kteří hovoří plynule anglicky. Každý žák pevně věří a doufá, že se tato akce bude znovu opakovat příští rok. Všichni moc děkují paní učitelce Micháلكové a panu řediteli Rohlenovi za veškerý program, který pro nás připravili. Největší dík patří právě jim. Moc Vám děkujeme a už se těšíme na další rok se stážisty. Jménem žáků ZŠ Smiřice Natálie Hlaváčková, žákyně 8. ročníku

PAMÁTNÍK TEREZÍN

Historie národa by nikdy neměla být zapomenuta. I proto naši žáci pravidelně navštěvují Památník Terezín, místo krutého osudu mnoha lidí. Dne 20. října

se do Terezína vydali žáci 8. a 9. ročníku a pod vedením laskavé průvodkyně si prohlédli prostory Malé pevnosti v Terezíně a později i Muzeum ghetta. Ze všech míst si odnášeli nezapomenutelné vzpomínky. Žáci přijížděli do Terezína s očekáváním a otázkami v očích a odjížděli bohatší o další životní zkušenost.

SCIO TESTY PRO 9. ROČNÍK

Dne 7. 11. 2016 se nechalo dobrovolně 17 žáků testovat firmou Scio z matematiky, českého jazyka a obecných studijních předpokladů. Celkově dosáhli naši žáci v těchto testech nadprůměrných výsledků (percentil matematika 61%, OSP 57%, ČJ 48%). Extrémně dobré výsledky pak měli: Jiří Elišák, Alena Černá, Filip Jakubský, Michaela Jánková a Tereza Malinovská.

DĚJEPISNÁ EXKURZE DO ARCHEOPARKU VE VŠESTARECH

Dne 11. listopadu vyrazila šestá třída do Archeoparku do Všeštar. Bylo by škoda nenavštívit tak nádhernou expozici o životě pravěkých lidí, když ji máme téměř za humny! Po prohlídce vnitřního areálu strávili žáci přes hodinu v terénu, kde si opět mohli vyzkoušet činnosti pravěkých lidí. Navázali tak na probírané učivo z hodin dějepisu.

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

V letošním školním roce žáci naší školy nasbírali rekordní množství kaštanů a žaludů – celkem 2 682 kilogramů. Velkým dílem přispěli sourozenci Ševčíkovi, kteří odevzdali po 352 kg. Na 2. místě se umístil Dominik Semerák z 2. B s 226 kg a na třetím místě Daniela Hauzvicová ze 7. B se 131 kg. Celkové pořadí tříd je následující:

1. místo – 6. B – 428 kg
2. místo – 2. B – 407 kg
3. místo – 4. B – 352 kg

Žáci takovým množstvím udělali velkou radost myslivcům z Krkonoše, kteří mají co sypat zvířatům do krmelců.

Všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Zprávičky ze smiřické školičky

Léto už je dávno pryč, dny se rychle krátí a sluníčko svítí i hřeje čím dál míň. Je tu začátek nového školního roku a s ním noví kamarádi, kteří nám přibylí do všech tříd. Adaptace těch nejmenších, netříletých dětí, proběhla a ještě postupně probíhá celkem klidně. Některé děti se obešly bez maminek hned, některým stačilo pobýt s maminkou ve školce pár dnů a některým trvá adaptace déle.

V tomto školním roce čeká naší smiřickou školku velká oslava. 19. 8. 2017 bude slavit 50. narozeniny. Proto i téma tohoto školního roku je „Smiřice“. Děti se dozvědí spoustu zajímavostí o naší školičce, ale i o našem celém městě. Třeba proč se naše městečko jmenuje Smiřice? Existuje mnoho pověstí, jedna z nich například říká, že zde byli dva rytíři, kteří se často hádali a byli na sebe rozněvani tak, že vznikla obec Hněvčev. Nakonec se oba smířili a zdejší osadě dali jméno Smiřice.

Další známá pověst říká, že při pohledu z vyvýšeného místa byly na zdejší území vidět samé řeky – tehdy se jim říkalo „samé říce“, proto vznikl název Smiřice. Rádi bychom s dětmi navštívili i naši krásnou barokní Kapli Zjevení Páně, v zámeckém parku budeme pozorovat stroměčky, které jsme pomáhali sázet, a seznámíme se s pověstí, která říká, že v dávných dobách byla na zámku spatřena smiřická Bílá paní, která prý dodnes chrání nejenom zámek, ale také celé město před hrozcím nebezpečím.

Určitě se podíváme na smiřické nádraží, které je postaveno ve stylu loveckého zámku, a dokonce v roce 2007 dostalo ocenění „Nejkrásnější nádraží ČR“. V letních měsících navštívíme smiřickou oboru, kde budeme pozorovat spoustu žijících živočichů. Ale to nebudeme předbíhat.

Ted' tu máme podzim. Třída Žabiček vyhlásila soutěž o neoriginálnější ztvárněný znak Smiřic. Už víme, že jsou na něm vyobrazeny zelené jetelové lístky, které symbolizují dříve rozšířené pastviny, a v dolní části modré pole s mostem, což symbolizuje dobu, kdy městečko bylo obklopeno vodou a mokřinami, kdy byly ulice pod vodou, a lidé museli chodit po lávkách. Těšíme se, až si vyrobenými znaky Smiřic vyzdobíme naši školičku.

Hned v září nás ve školce navštívila zvířátka ze záchrané stanice v Jaroměři. Dozvěděli jsme se, jak se tam hodní lidé o zvířátka starají. Viděli jsme a mohli jsme si sáhnout např. na hada, na želvu a na ježka. Jedno odpoledne se naše školní zahrada proměnila v dostihovou dráhu a mohli jsme vidět, jak se trénují koně a jak přeskakují vysoké překážky. Byli jsme nadšení a moc se nám to líbilo.

Kolem celého plotu máme vysázené nové keřičky a my děti jsme si zasadily nový strom – lípu. Byla k nám přivezena ze „školky“ a je stejně stará jako my. Budeme se o ni starat a budeme pozorovat, jak nám pěkně roste.

Protože máme rádi pohádky, využili jsme v říjnu pozvání do kulturního domu Dvorana na představení „Když jde kůzle otevřít“. Také jsme přivítali v naší školičce Kašpárka, který nám přivezl pohádku „Dobrodružství z louky“, a předškoláči svými básničkami přivítali v Erbovním sále naše nové občánky, budoucí malé kamarády.

Potom k nám do školky přijela návštěva – pan fotograf. Udělal nám pěkné fotočky s kalendářem na celý příští rok.

Když venku padalo listí, foukal vítr, my jsme ho využili k pouštění draka. Ale teď už se nemůžeme dočkat, až napadne první sníh. Budeme stavět sněhuláky a musíme být moc hodní. Prý se na nás přijde podívat Mikuláš s odměnou pro ty, kteří nezlobili. Do školky pozveme také maminky a tatínky a na tradiční vánoční besídce jim předvedeme, co všechno jsme se už stihli naučit. Také si při vánočních dílnách vyrobíme nějaké vánoční výrobky.

Vánoce se blíží a my už se nemůžeme dočkat, jestli nám Ježíšek pod náš stromček ve školce nadělí to, co si tak moc přejeme. A o tom vám povíme zase příště. Z naší školičky vám přejeme klidné a příjemné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a štěstí v novém roce 2017.

Za všechny z MŠ ve Smiřicích Adélka Všečetná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Během letošního letního období jsme po domluvě se zřizovatelem opět nechávali školku o trochu vylepšit, tentokrát byly na řadě opravy a úpravy sociálního zařízení pro nejmladší děti.

Ti nejmladší se celkem rychle zadaptovali a opět se z nich vyklubala skupinka velmi šikovných dětí. Během září a října jsme stihli 2 divadelní představení, z toho jedno z nabídky kulturního střediska ve Smiřicích, to druhé ve školce. Rodiče spolu s dětmi opět ukázali svoje umělecké vlohy a jejich společné výtvory – skřítky Podzimníčci – nyní zdobí příchozí část před budovou mateřské školy.

Drakiáda, kterou pomáháme každý rok zorganizovat spolu s SDH Holohlavý a s materiální podporou obce Holohlavý, byla sice tak trochu bez větru, ale i tak se zúčastnilo 60 dračích pilotů.

Jeden z prvních celoškolských projektů – Oranžový týden – jsme završili tak trochu a lá Halloween a pečením brambor v popelu. Ve školním vzdělávacím programu věnujeme pozornost i ryze českým tradicím. Společně držíme svatomartinský týden a na páteční hostinu sice nemáme husu, zato vlastnoručně připravené dobroty, a mladší děti pak hledají „poklad“, který schovávají starší kamarádi, a cestu těm mladším značí fábroky. Také jsme vyjeli společně na první výlet do Zooparku Stěžery.

Nyní se připravujeme na vystoupení na první adventní rozsvěcení lípy v Holohlavách a školní vánoční besídku, těšíme se na návštěvu Mikuláše, jeho kamarádů a taky na Ježíška.

Z mateřinky v Holohlavách přejeme i vám nějaké to těšení, příjemné adventní svátky, Vánoce a v novém roce hodně zdraví a štěstí.

Renáta Smotlachová

Inzerce

Prodám svázané Zpravodaje ročníků 1988–2008 (celkem 21 ročníků, tj. 87 jednotlivých čísel). Jsou ve zcela neporušeném stavu s plátěnými a plastickými deskami. Cena za čtvrtinovou cenu vazby – celkem 350 Kč.

M. Volák, Smiřice 85

Mažoretky IZABEL Holohlavy

Zdravíme vás zase po půl roce, abychom se s vámi podělili o dění v našem souboru. V minulém čísle jsme se s vámi rozloučili těsně před dětským dnem, který se netradičně uskutečnil v areálu autobazaru Trotina v Holohlavech za kostelem. Děvčata tak měla možnost předvést v domácím prostředí to, na čem celý rok pracovala.

Následující víkend 4. a 5. června jsme se zúčastnili zemského finále národního šampionátu. Léta se toto finále konalo ve Strakonici, letos jsme se vydali do Klatov. Toto západočeské okresní město nás přivítalo krásným slunečným počasím. Průvod městem končil v areálu klatovských Dragounských kasáren, kde následně probíhala pochodová defilé, první část soutěže. Prostory pro tuto soutěž propůjčilo Ministerstvo obrany. Po pochodovém defilé tak děvčata měla možnost vyfotit se s vojáky naší armády.

Vzhledem k tomu, že pódiové formace byly na programu až druhý den v neděli, měli jsme i možnost seznámit se s městem Klatovy. V centru města se nacházejí klatovské katakomby, které jsme navštívili. Byly vybudovány pod jezuitským kostelem Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce v letech 1656–1676. Krypty se staly pohřebištěm členů jezuitského řádu a jeho dobrodinců. V expozici se nachází 38 mumifikovaných těl, které chrání důmyslný ventilační systém před jejich poškozením. Klatovské katakomby jsou raritou evropského charakteru a rozhodně stojí za zhlédnutí. Navečer děvčata ještě potrénovala pódiovku a den jsme zakončili pizzou a zábavou u společenských her.

Druhý den ráno nás vzbudil přívalový déšť. A počasí komplikovalo situaci nejen pořadatelům. Hodil se každý deštník a pláštěnka, abychom naličená a načesaná děvčata v kostýmech dostali tam, kam bylo třeba. Díky patří i ochotnému panu řidiči minibusu, který nás vždy dopravil co nejbližší k místu určení. Pódiové formace se uskutečnily v náhradních prostorách, v Kulturním domě v Klatovech. Ve stísněných prostorách se děvčatům moc nedařilo a v celkovém součtu se umístila na sedmém místě. Postup na národní finále do Poděbrad tedy nevybojovala.

V novém školním roce 2016–2017 došlo v souborech Izabelky i Izabel k několika změnám v kádru. Některé Izabelky odešly a přišly nové. Čtyři Izabelky přešly do souboru Izabel. V letošním roce tedy mají Izabelky 12 členek a soubor Izabel 18 členek. Trenérské duo Radka Lukášková (Izabelky) a Gabriela Kubáková (Izabel) rozšířila Gabriela Baluchová, která se stala spolutrenérkou týmu Izabel. Zásadní změnou pro tým Izabel je také skutečnost, že se nám díky ochotě Sokolu Smiřice podařilo zajistit každé pondělí trénink v tělocvičně ZŠ Smiřice.

Věříme, že větší prostory k trénování povedou i k lepším sportovním výsledkům. První soutěž v letošním roce už mají oba týmy za sebou. Ze soutěže v Lanškrouně, která se konala 12. listopadu, si oba soubory přivezly bronzové medaile s pohárem.

Přejeme Vám všem klidné a radostné vánoční svátky a do nového roku hlavně hodně zdraví. A těšíme se, že se s vámi potkáme v plesové sezóně, kde se budeme prezentovat.

mažoretky IZABEL Holohlavy

MM REALITY
...měníme svět realit!
NABÍDKA PRÁCE
OBCHODNÍK S NEMOVITOSTMI
TELEFONISTKA
SPECIALISTA NA VÝKUPY EXEKUCE A ODDLUŽENÍ
phlavsova@mmreality.cz 774 957 222

Škatulata hejbejte se aneb knihovna v novém

Poslední srpnový týden začala v městské knihovně plánovaná revize knihovního fondu, která se provádí dle zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon). Knihovna získala v rámci rozpočtu na rok 2016 částku na zakoupení knihovnického nábytku, a proto současně s revizí probíhala i výměna nových a likvidace starých regálů v oddělení pro dospělé čtenáře. Dodavatelem byla firma Ceiba, která vyrábí jednotlivé kusy nábytku tak, aby se mohly doplňovat a kombinovat postupně podle finančních možností. Velké poděkování patří zaměstnancům pracovní čety městského úřadu, kteří nám s rekonstrukcí pomáhali. I díky jim můžeme našim čtenářům nabídnout příjemné a důstojné prostředí knihovny.

I letos jsme mohly být u toho, kdy si prvňáčkové smiřické základní školy převzali v Erbovním sále SLABIKÁŘE. Tentokrát však předávání proběhlo na dva-krát vzhledem k velkému počtu prvňáčků. Pro svoji první učebnici si děti přišly ve středu 23. listopadu a ve čtvrtek 24. listopadu, a opět nechybělo krátké vystoupení školáků a ochutnávka kouzelného slabikáře z marcipánu.

Bliží se Vánoce a k nim se váže mnoho tradic, k nimž patří vánoční stromek a jeho zdobení. I my jsme si v knihovně vyrobili vlastní netradiční papírový stromeček. Výroba nebyla příliš složitá, pouze vyžadovala trošku trpělivosti. Základ tvořil starý časopis, katalog nebo kniha s měkkými deskami. A pak už jsme jenom ohýbali a skládali jednotlivé stránky. Poskládaný stromek jsme dozdobili mašličkami a korálkovým řetězem a výsledek „stromčekového ha-rašení“ stál opravdu za to.

Smiřická knihovna se opět zapojila do úspěšného projektu LOVCI PEREL. Pro děti bylo připraveno kolem 300 knih – PERLORODEK. Aby lovec perlu ulovil, musel správně odpovědět na povinné otázky. Honorář za nepovinné otázky je vyplácen dětem ve formě knihovnických peněz MORIONŮ. Nejlepší sběrači byli odměněni a ve vánočním krámku, který je od prosince v knihovně otevřen, mohou utrácet získané moriony.

K vánoční tradici patří v naší knihovně ADVENTNÍ LOSOVÁNÍ. Čtenáři dětského oddělení si losují čísla a ti úspěšní si pak mohou vybrat dárek pod stromkem.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI A NÁVŠTĚVNÍCI KNIHOVNY, PŘEJEME VÁM KRÁSNOU KLIDNOU ATMOSFÉRU VÁNOC A HODNĚ ZDRAVÍ V NOVÉM ROCE 2017.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Přírodou, cestou necestou...

Vážení čtenáři našeho Zpravodaje, rádi bychom vám touto cestou nabídli čtení tak trochu z jiného soudku než obvykle. Jistě jste četli mnohé o historii města, jeho rodácích, různých kulturních akcích a o dalších a dalších nesčetných událostech a meznících v životě našeho města. Přírodou, cestou necestou... nastiňuje téma budoucí rubriky, které nás všechny spojuje, a každý k tomu můžeme něco říct. Není v našem zájmu suplovat nějakou zelenou politiku nebo prosazovat ještě zelenější nebo barevnější doktrínu, jak je v dnešních dobách dost často obvyklé. Naší prioritou je poskytnutí informací, pěkné počení, zamyšlení, konstruktivní kritika, zpětná vazba. V následujících vydáních Zpravodaje vás seznámíme s přírodou našeho kraje a s lidmi, kteří se rozhodli jí věnovat svůj volný čas.

JARO JAROMĚŘ PO CELÝ ROK

Doslova jedním jediným, za humny působícím spolkem, který se zabývá aktivní ochranou přírody a krajiny, je základní organizace Českého svazu ochránců přírody JARO Jaroměř. Za více jak patnáct let své existence se natolik rozrostla, že už nyní sahají její aktivity daleko za hranice naší republiky. Čemu že se to tedy v JARU věnují? Rozsah aktivit je dost pestrý. Starají se o více než 200 přírodně cenných lokalit na území celé ČR. Kosí louky, odstraňují náletové dřeviny, hloubí tůňe, monitorují rostlinná a živočišná společenstva, vyrábějí ptačí budky a hmyzí hotely, projektují živé zahrady, zabývají se problematikou palmového oleje...

Mezi veřejností je však JARO známé především díky provozování záchrané stanice pro zraněné volně žijící živočichy. Stanice je tady otevřená doslova pro všechny, a to sedm dní v týdnu. Zároveň je i místem pro environmentální výchovu a osvětu veřejnosti. Hojně ji navštěvují exkurze a pořádají se zde i tematické přednášky. Nejvděčnějšími hosty zde bývají děti, které se mnohdy poprvé zblízka setkávají s divokými zvířaty a zároveň získávají první informace o jejich životě a útrapách, na kterých se my, lidé, často negativně podílíme. Tohle místo stojí určitě za návštěvou. Pacienti stanice nejsou jen nějaký jedinec toho či onoho živočišného druhu. Každé zvíře má svou osobnost a konkrétní životní příběh, často zajímavý.

OREL MATĚJ EMIGROVAL DO VÝCHODNÍHO NĚMECKA?

Z naší záchrané stanice pro divoká zvířata v Jaroměři, kterou provozuje akční ochránářská skupina JARO, jsme před několika týdny vypustili u východočeské přehrady Rozkoš orla mořského. Protože díky spolupráci Národní sítě záchraných stanic provozované Českým svazem ochránců přírody s Ústavem biologie a chorob volně žijících zvířat VFU Brno a rakouskou organizací Technisches Büro für Biologie in Deutsch-Wagramu byla orlovi na záda připevněna vysílačka, můžeme nyní sledovat jeho osud po vypuštění. A ten je zatím mimořádně zajímavý.

Ačkoliv byl orel Matěj nalezen na Broumovsku, všichni odborníci napříč Českou republikou se shodli, že vhodnější lokalitou pro jeho vypuštění bude přehrada Rozkoš. V tomto období je zde totiž dostatek jeho nejmilejší potravy – uhynulých ryb. Navzdory faktu, že se jedná o našeho největšího dravce, se kterým se můžeme v přírodě setkat, a zdánlivě by hravě dokázal ulovit i dospělou srnu, upřednostňuje podobnou potravu jako třeba supi. Což z něj spolu s dalšími požírači mršin – dravci luňáky – činí druh ve velké míře ohrožený nezákonným kladením otrávených návnad s prudce toxickým jedem karbofuranem (více na www.karbofuran.cz). Právě to je jedním z důvodů, proč orel dostal vysílačku jako součást výzkumu, kolik dravců působících v přírodě jako „zdravotní policie“ uhynie na následky nelegálních otrav. Zjištěné výsledky jsou prozatím vskutku alarmující. Z 21 loni vysílačkami označených dravců (CZ, A, SK) jich bylo za první rok otráveno 6 (3x Slovensko, 1x Rakousko, 1x, Česko, 1x Itálie)!

Orel Matěj přehradou Rozkoš i jejími uhynulými rybami opovrhl a záhy po opuštění si vybral podstatně podobnější život. Nejprve odletěl na podstatně klidnější lokalitu 20 km jižněji. Zalíbilo se mu okolí lesního rybníku nedaleko Třebčovic pod Orebem.

Shodou okolností si tedy vybral oblast, kde byl před lety karbofuranem nelegálně otráven orel skalní a později i další dravci. Proto jsme si dost oddychli, když se po několika dnech vydal na dalekou pouť. Prolétl okolím Jaroměře, kde nám možná i alespoň zpovzdálí zkontroloval svoji bývalou voliéru, zda tam nebude něco k snědku. Potom si to namířil až za Trutnov směrem k Janským Lázním a nakonec prolétl krajinou Podkrkonoší až k Nové Pace. Pak zavítal na Českolipsko k okolí Novozámeckého rybníka a odtud až do východního Německa, aby se nakonec usídlil v okolí Berlína.

Doufáme, že Matěj při svém putování objeví dostatek „chutných mrtvol“, které však nebudou zrádnými otrávenými nástrahami ilegálních travičů a pytláků. Při nálezů podezřelých otrávených návnad prosím okamžitě kontaktujte jaroměřskou záchranou stanicí, neboť případy s podezřením na travičství pak předáváme k došetření přímo kriminální policii České republiky.

Historek je bezedná studnice, ale ta by se nemohla plnit, kdyby nebylo obrovského úsilí těch, kterým JARO zkřížilo životní cestu. Dnes se dá už říci, že to jsou zástupy lidí, kteří se všemožnými způsoby podílely na rozvoji dobrého jména této základní organizace ČSOP. Patří jim velký dík, stálo je to všechny dost sil. Právě kontinuita a pravidelnost některých aktivit dokáže přinést kýžené ovoce.

Patrné je to především při obhospodařování biologicky významných lokalit. Známé to dost odborně, ale pokud se o určitou část krajiny staráte dlouhodobě a máte k tomu nejen odborné zkušenosti, ale i mentální předpoklady, dosáhnete překvapivých výsledků. Důležité je znát nejen faktický stav určitého prostředí, ale dokázat tuto skutečnost trvale rozvíjet. Obecné povědomí o krajině nám předkládá, že je tu například les, řeka, pole, ves, a že to všechno je od sebe oddělené a plní to danou funkci. Nebo třeba jednotlivé druhy rostlin, živočichů a mikroorganismů. Pravdou je, že pokud chceme životní prostředí chránit a rozvíjet jeho potenciál, musíme tyto jednotky vnímat jako celek. Nic není ve skutečnosti oddělené. Právě tento způsob pohledu nám otevírá nepřehledné množství aktivit. Co taková živá zahrada, dokáží si ji dnešní lidé alespoň představit?

ŽIVÁ ZAHRADA VERSUS KATALOG, ANEB KAŽDODENNÍ SOUBOI TITÁNŮ V PRAXI

Jaký význam má pro aktivního člověka zahrada a městská zeleň obecně? Většinou je to synonymum odpočinku a seberealizace. Může být vizitkou majitele nebo tajemnou oázu, chcete-li výstavní vodami hospodáře. Každá má své kouzlo a potenciál. K vidění jsou jak ty obdivované, tak i ty opomíjené. A co na to brouk Pytlík? Jak to vidí se svými dvou a vícenohými kamarády on? Otevře si katalog a říká: Barva pěkná, tvary plné, sestříh moderní, ceny bezvadné. Ale trochu otročina. Zavře leták a jde si po svých. Neurazil se, ale vzpomněl si u toho počteníčka na ostatní havěti. Hlavně teď k podzimu není prý od věci věnovat kousek svého království potulným cestujícím. Třeba takoví ježci. Ti si rádi na zimu ustelou v nějaké hromadě listů a větví. Když mají uvnitř i malou vystlanou boudičku, jsou v sedmém nebi. Nemluvě o dalších užitečných zahradních potvorách. Apartmány jdou teď před zimní sezónou na dračku. Můžeme-li, pomozme jim.

BLANKO, KDE SES TOULALA...

Mnohým z vás ožijí vzpomínky na letní setkání s labutěmi na Oboře. Kde se tady tak najednou vzaly? Na řadu přichází raport o labutích z Obory, která si tady ve Smiřicích letos dělala, co chtěla.

Jak se už na záchraně stanic stává, přijde čas, kdy se s vyléčenými pacienty musejí rozloučit. Pro chovatele to bývá velkou odměnou, když se jim podaří zraněné zvíře dát dohromady a mohou ho vrátit tam, kde zakusí znovu svoji svobodu. Ale jak se tak někdy stává, některá zvířata si natolik zvyknou na člověka, že ho už nemůžou spustit z očí. Tato vazba většinou vzniká, když se důsledně staráte o těžce zraněného jedince nebo mládě. Jedna z těchto dvou labutí, s pracovním názvem Blanka, je tomu důkazem.

Jedná se o loňské mládě labutě velké, kterému se tak nějak od narození nikdy moc nechtělo létat. Byla zvyklá, že je na rybníce neustále někdo přikrmovala tak se rozhodla, že se v tom najde. Rodiče a sourozenci odletěli na zimoviště k řece, a ona se sebrala a vyrazila do vesnice na výlet. Tam si posedávala před brankami stavení a loudila a loudila. Jelikož ji ale hrozilo, že se to nebude někomu líbit nebo že ji srazí auto, skončila po odchytu ve svém novém domově na záchraně stanicí. Diagnóza: pravděpodobně špatná motorika křídel. Chcete-li: lenivost, apatie k létání, obdiv k lidskému zjevu.

Po několikaměsíčním pobytu na stanici dostala Blanka jako dárek nové kamarády. Deset nádherně vypelichaných slepic, s kterými si zanedlouho padla do oka. Společně si kradly pšenici, probíraly hrnce s namočeným pečivem a pomalu udusávaly kvetoucí loukou do země. Přišel ale letní čas hojnosti a došlo i na labutě. Se svou sněhově bílou kamarádkou nastoupily do ještě více sněhové Škody Felicie a vydaly se na vodu. Při parném odpoledni a za pokřiku některých překvapených rekreantů si s chovateli přijeli pěkně až ke břehu písníku, a než by řekl švec, byly na hladině. Jejich nevole cestovat byla patrná na přepravních vacích, do kterých by si jablka už nikdo nedal.

A tak si tam holky vegetily. Ale Blanka, ta se brzy rozpomněla na svou toulavou národu, a když neměla obecenstvo, rozhodla se vydat za svými starými kamarády. A tak přišly zprávy, že okupuje u rybárny kurník a dává si tam svoji oblíbenou dávku cereálií, že zastavuje na cestách dopravu, otravuje kolemjdoucí a podobně. Na stanici se začal pomalu plánovat její další osud. Nakonec zasáhla vyšší moc. Delikventku odchytili strážníci městské policie a předali do vazební stanice. A co na to Blanka? Co si vlastně myslí, že je! Slepice nebo člověk? To nevíme, ale vypadá velice spokojeně. Tak jako mnozí z nás zažila velké prázdninové dobrodružství a teď se vrátila na své zimoviště. Pokud se jí a ostatních spolubydlících chcete na něco zeptat, ráda vás po telefonické domluvě přivítá. Dostala totiž nový pokojík, který sdílí s čápy a pávem. Možná se od nich něco přiučí.

A co pro vás připravíme příště? Projdeme přírodou Smiřicka, rozepíšeme se více o živých zahradách, seznámíme vás s problematikou palmového oleje. Na závěr přidáváme pár zajímavých odkazů:

- www.stoppalmovemuoleji.cz – Koalice proti palmovému oleji (pomozte omezit spotřebu palmového oleje a postupně ho nahrazovat tuzemskými oleji)
- www.jarojaromer.cz – Český svaz ochránců přírody JARO Jaroměř
- www.pomahameprirode.cz – Pomáháme přírodě (výtvarná a fotografická soutěž pro děti a mládež)
- www.vcpso.cz – Východočeská pobočka České společnosti ornitologické

JARO Jaroměř

Chcete-li podpořit záchranou stanic pro zraněná zvířata v Jaroměři, můžete tak učinit nejen osobně, ale také formou DMS. Stačí zaslat text zprávy ve znění: **DMS ZVIREVNOUZI JAROMER** na číslo **87 777** – cena DMS činí 30 Kč, přičemž příjemce vaší pomoci obdrží 28,50 Kč.

Osobně jim můžete přilepšit už 17. 12. 2016, kdy se v areálu záchraně stanic uskuteční od 13 hodin tradiční akce **VÁNOCE SE ZVÍŘÁTKY**. V adventním čase tak můžete přijít a obdarovat zvířata malými dárky. Pacienti stanice nejvíce ocení laskominy v podobě ovoce, zeleniny a různých semen jako slunečnice, ořechy. Labutí princové a princezny (tedy i „naše Blanka“) nepohrdnou sušeným pečivem. Na místě lze zakoupit i netradiční vánoční dárek pro své blízké přírodolince. Drobné občerstvení zajištěno.

Pozvánky z Kulturního střediska Dvorana

Kulturní středisko Dvorana Vás co nejrůzněji zve na následující kulturní akce:

PLESOVÁ SEZÓNA 2017

- 7. ledna – Myslivecký ples (MS Smiřice)
- 14. ledna – Myslivecký ples (MS Skalce)
- 20. ledna – Myslivecký ples (OMS Hradec Králové)
- 27. ledna – Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)
- 4. února – Ples obce Skalce
- 11. února – Myslivecký ples (MS Smržov)
- 17. února – Ples Kulturního střediska Dvorana, s.r.o.

Začátky plesů jsou ve 20.00 hodin. Předprodej vstupenek si zajišťují jednotliví pořadatelé. Na ples Kulturního střediska Dvorana již rezervace probíhají, prodej vstupenek bude zahájen 4. 1. 2017.

19. 2. 2017 od 15.00 hodin – KARNEVALOVÁ SHOW

s divadlem Hnedle vedle KD Dvorana Smiřice

24. 2. 2017 od 19.00 hodin – Travesti revue VIDEOPŮJČOVNA

Známé travesti skupiny Screamer a Techle Mechtle si tentokrát připravily nový zábavný pořad plný známých hudebních hitů z českých i zahraničních filmů. Přijďte si společně zavzpomínat na dobu, kdy frčely půjčovny videokazet. Pomáda, Hříšný tanec, Club 54, Agent 007 nebo Titanic, to vše můžete vidět v pořadu Videopůjčovna. KD Dvorana Smiřice, vstupné 280 Kč – rezervace a zahájení předprodeje budou včas upřesněny.

10. 4. 2017 od 16.00 hodin – VELIKONOČNÍ TVOŘIVÁ DÍLNA

Rezervujte si včas vstupenky na tvořivou dílnu, na které si budete moci vyrobit velikonoční dekorace opět pod vedením zkušené lektorky paní Věry Dvořákové. KD Dvorana Smiřice, vstupné 50 Kč – rezervace a zahájení předprodeje budou včas upřesněny.

18. 3. 2017 od 17.00 hodin – JARNÍ KONCERT Hanky Juričkové

Varhaní doprovod Václav Uhlíř. Kaple Zjevení Páně Smiřice.

17. 3. 2017 od 19.00 hodin Divadelní soubor OCHOS Smiřice

uvejde premiéru nové divadelní inscenace, která je situována do „poklidného“ pavlačového domu. KD Dvorana Smiřice – rezervace a zahájení předprodeje budou včas upřesněny.

1. 5. 2017 – Vítání máje s Hradeckem

Zábavný program pro celou rodinu na nádvoří zámku a v Kapli Zjevení Páně – vstup volný.

květen – divadelní představení (v jednání)

10. 6. 2017 od 17.00 – SMIRICKÝ HRNEC 2017

Na 29. ročníku hudebního festivalu vystoupí kapely Kdoví, Spolektiv a Semtex a písničkáři Vojta Kidák Tomáško a Jaroslav Samson Lenk. Fotbalový stadion SK Smiřice – vstup volný.

8. 7. 2017 od 20.00 hodin – Vystoupení revivalové kapely

Fotbalový stadion SK Smiřice – program v jednání.

26. 8. 2017 – ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI – 3. ročník

Cyklozastávka u Apače, vstup volný – program bude upřesněn.

KURZ TANCE A SPOLEČENSKÉ TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY 2017

Kulturní středisko Dvorana s.r.o. stále přijímá přihlášky do kurzu tance a společenské výchovy, který bude probíhat pod vedením tanečních mistrů Tomáše a Kateřiny Chmelových od 7. 9. 2017.

Přihlášky lze podat vyplněním formuláře, který naleznete na webových stránkách www.ksdvorana.mestosmirice.cz, případně zasláním e-mailu na adresu kultura@mestosmirice.cz nebo můžete volat na tel. č. 602 316 525. Poslední termín pro podání přihlášky do kurzu je **14. 7. 2017!!**

Kurzovné: 1 400 Kč pro jednotlivce, 2 600 Kč pro taneční pár, 500 Kč garde. Podrobnější informace na tel. č. 602 316 525.

Na setkání s Vámi se těší

Renata Chmelařová, kulturní referentka KS Dvorana Smiřice

Loutkové divadlo Smiřice

Vážení a milí příznivci loutkového divadla ve Smiřicích, rádi bychom Vás prostřednictvím Zpravodaje informovali o skutečnostech v našem divadle, které se udály po uplynulou dobu...

Po ukončení sezóny v měsíci květnu 2016 byla v divadle zahájena rekonstrukce osvětlovacího zařízení, které bylo v havarijním stavu. Členové loutkového divadla strávili ve svém volném čase nad rekonstrukcí více jak 5 měsíců. Rádi bychom touto cestou poděkovali firmě Stebau Jaroměř, která provedla elektroinstalační práce a Městskému úřadu Smiřice za financování oprav. Bez nových elektrických rozvodů bychom nemohli v činnosti pokračovat. Vše se ale spojenými silami podařilo zdárně a včas dokončit před zahájením sezóny nové.

A tak jsme už 16. října sehráli pro naše malé nedočkavé diváky pohádku o záměně princezen Dvě Maričky. Zahajovali jsme již jako nový subjekt, a to spolek, který místní loutkáři po dohodě s MěÚ založili, Loutkové divadlo Smiřice, z.s. Legislativa je neúspěšná, a tak nám držte palce, ať se nám v tomto novém kabátě daří stejně, jako dříve.

S pohádkou Dvě Maričky jsme byli v říjnu pozváni i na otevření přehlídky loutkových divadel Rolníčka 2016 do nového divadélka v Úpici. Pohádku jsme vzhledem k zájmu diváků a malé kapacitě míst zahráli dvakrát za odpoledne. Ostudu jsme tedy jistě neudělali, akce se vydařila a příjemné bylo i posezení s našimi úpickými loutkářskými přáteli. V polovině měsíce listopadu jsme

zahráli mezi malými i velkými diváky velmi oblíbené představení O pejskovi a kočičce a koncem listopadu jsme vyrazili zahrát pohádku také pro děti do spřáteleného divadélka v Libáni, abychom jim pomohli v novém rozjezdu po potížích v loňském roce. Následovalo již tradiční představení naší loutkové scény Perníková chaloupka spojené s mikulášskou nadílkou pro děti.

Za zmínku stojí jistě i fakt, že zástupci divadla byli pozváni na křest knihy Jana Nováka Fenomén loutkářství v Čechách, který se konal 18. 11. v pražském divadle Říše loutek. Jedna z kapitol této zajímavé knihy je věnována i našemu Loutkovému divadlu ve Smiřicích a jeho devadesátileté tradici. Výročí divadla 90 let připadlo na letošní leden a my jsme ho, myslím, začátkem roku důstojně a velmi příjemně oslavili a to, že se o nás zmiňují v takovýchto dílech, která mapují vývoj a úroveň loutkových divadel v Českých zemích, nás velmi těší a jistě to i přispěje k tomu, abychom naše město důstojně reprezentovali v uměleckých kruzích a za hranicemi města. Rádi bychom prostřednictvím Zpravodaje poděkovali také návštěvníkům divadla za jejich podporu a vzorné chování při představeních, dětem pak za nádherné obrázky, které nám do divadla nosí a které nám zdobí divadlo a dělají nám radost.

Loutkáři přejí svým návštěvníkům a příznivcům, samozřejmě i všem ostatním, příjemné a klidné Vánoce a zdárné vykoupení do roku 2017 pevným a jistým krokem.

Za Loutkové divadlo Smiřice, z.s. Věra Kloučková

Smířické svátky hudby

14. ROČNÍK VELIKONOČNÍHO HUDEBNÍHO FESTIVALU

Smířické svátky hudby

1.–16. DUBNA 2017

V KAPLI ZJEVENÍ PÁNĚ VE SMÍŘICÍCH

PROGRAM:

1. koncert:

sobota 1. 4. 2017 od 19 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHAJOVACÍ KONCERT

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Jitka Hosprová – viola

Filip Bandžak – baryton

Virtuosi Pragenses – komorní orchestr

Světově známé instrumentální skladby Antonia Vivaldiho, Johanna Sebastiana Bacha či Karla Stamice, árie Georga Friedricha Händela a Wolfganga Amadea Mozarta v podání jednoho z největších pěveckých talentů současnosti zazní na zahájení festivalu v Kapli Zjevení Páně.

2. koncert:

neděle 2. 4. 2017 od 19 hodin

ČESKÉ TRIO VE SMÍŘICÍCH

Dana Vlachová – housle

Miroslav Petráš – violoncello

Milan Langer – klavír

Jaroslav Svěcený – průvodní slovo

České trio je špičkovým tuzemským komorním souborem s mezinárodním renomé. Jeho historie vede až k devadesátým létům devatenáctého století, kdy vzniklo první klavírní trio tohoto jména. Jeho členy jsou vynikající osobnosti českého koncertního i pedagogického života. V rámci jejich prvního vystoupení na smířickém festivalu zazní nejkrásnější díla českých a světových autorů pro toto obsazení, včetně slavných tří Bedřicha Smetany a Johanna Brahmsa.

3. koncert:

středa 5. 4. 2017 od 19 hodin

ČAROVNÉ TÓNY VE SMÍŘICKÉ KAPLI

Julie Svěcená – housle

Václav Mácha – klavír

Julie Svěcená je nastupující českou houslovou nadějí. Studentka Royal Academy of Music v Londýně a laureátka významných mezinárodních soutěží se po delší odmlce vrací na své oblíbené pódium. S kolegou, kamarádem a vynikajícím klavíristou Václavem Máchou připraví návštěvníkům tohoto koncertu večer plný strhujících skladeb několika staletí.

4. koncert

čtvrtek 6. 4. 2017 od 19 hodin

VE ZNAMENÍ ZPĚVU A VARHANNÍCH PÍŠŤAL

Petra Froese – soprán

Michaela Káčerová – varhany

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Lahodně znějící varhany z roku 1763 rozezní výborná česká interpretka Michaela Káčerová, která se postará spolu se sopranistkou Petrou Froese a houslistou Jaroslavem Svěceným o dramaturgicky originální a v tomto obsazení premiérový festivalový večer.

5. koncert:

sobota 8. 4. 2017 od 19 hodin

VIRTUOSNÍ SEANCE VE SMÍŘICÍCH

Eva Garajová – mezzosoprán

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Miroslav Sekera – klavír

Zdeňka Žádníková Volencová – umělecký přednes

To nejlepší z české i světové písňové, operní a klavírní tvorby představí jedna z nejlepších současných mezzosopranistek Eva Garajová a skvělý klavírista Miroslav Sekera, který byl již v dětství díky svým hudebním schopnostem vybrán do role malého W. A. Mozarta ve filmu Amadeus režiséra Miloše Formana. Celý večer propojí svým nápaditým uměleckým přednesem výborná česká herečka Zdeňka Žádníková Volencová.

6. koncert:

neděle 9. 4. 2017 od 19 hodin

SVÁTEK KYTAR VE SMÍŘICÍCH

Slavnostní koncert k 92. narozeninám nestora českých kytaristů prof. Jiřího Jirmala.

prof. Jiří Jirmal – kytara

Miloslav Klaus – kytara

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Koncert pro všechny vyznavače kytary! Nestor českých kytaristů a bezpochyby nejvýznamnější český pedagog moderní doby, profesor Jiří Jirmal, představí spolu se svým vynikajícím žákem Miloslavem Klausem vlastní skladby, které překračují pomyslné hranice klasické hudby. Zazní však i originální kompozice houslisty a kytaristy v jedné osobě – Niccola Paganiniho!

7. koncert:

středa 12. 4. 2017 od 19 hodin

JAROSLAV SVĚCENÝ & CIGÁNSKI DIABLI

Zbrusu nový program světoznámého slovenského orchestru Cigánski diablo (Gipsy Devils) a houslisty Jaroslava Svěceného! Dlouholetý projekt dostává další rozměr a nabídně strhujícím způsobem interpretovanou romskou, etnickou a klasickou hudbu ve vynikajících aranžích dnes již legendárního krále cimbálu Ernesta Šarkóziho.

8. koncert:

čtvrtek 13. 4. 2017 od 19 hodin

SVÁTEK JIHOEVROPSKÉ A JIHOAMERICKÉ HUDBY

Ladislav Horák – akordeon

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Markéta Laštovičková – akordeon

Alfréd Strejček – umělecký přednes

Temperamentní hudba naplňuje dvěma světadíly! Pokud se řekne „tango“, tak se všem milovníkům tohoto žánru okamžitě vybaví jméno argentinského skladatele a instrumentalisty Astora Piazzolly. Tento večer však zazní mnohem více – v zajímavé kombinaci zvuku dvou akordeonů a houslí uslyšíme světoznámé i v našich lůžkách a hájích zřídka uváděné skladby z tvůrčích dílen řady renomovaných skladatelů. Mimořádné a mnohdy tematicky překvapivé informace a texty zazní v podání majitele charizmatického hlasu Alfredu Strejčka.

9. koncert:

sobota 15. 4. 2017 od 19 hodin

HUDEBNÍ A HERECKÉ VELIKONOCE VE SMÍŘICÍCH

Markéta Mátlová – soprán

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Pavel Svoboda – varhany

Miroslav Táborský – umělecký přednes

Sobotní velikonoční večer bude opravdu slavnostní, mimořádný a pestrý – představí se jeden z nejlepších varhaníků současnosti Pavel Svoboda, renomovaný a skvělý český herec Miroslav Táborský, podmanivý soprán Markéty Mátlové a mistrovské housle z 19. století zazní v široké paletě stylových rejstříků.

10. koncert:

neděle 16. 4. 2017 od 19 hodin

SLAVNOSTNÍ ZÁVĚREČNÝ KONCERT

Kühnův dětský sbor

prof. Jiří Chvála – sbormistr

Jaroslav Svěcený – housle

Vynikající a světoznámý Kühnův dětský pěvecký sbor spolu se svým sbormistrem, profesorem Jiřím Chválou, poprvé ve Smířicích! Spojení krásných dětských hlasů a nádherných skladeb vytvoří neopakovatelnou velikonoční atmosféru na závěrečném večeru 14. ročníku festivalu Smířické svátky hudby.

DOPROVODNÁ AKCE: Výstava výtvarníka a grafika **Martina Manojlína**.

www.festival.mestosmirice.cz

Předprodej vstupenek od pondělí 5. 12. 2016, rezervace prostřednictvím e-shopu na www stránkách festivalu nonstop. Předprodej zajišťuje

Kulturní středisko Dvoraň s.r.o., tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz.

Změna programu vyhrazena.

Z inscenace do inscenace – OCHOS autorem

Divadelní ochotnický spolek OCHOS Smiřice se s desátou reprízou inscenace Maruša aneb Z ohryzku štrůdl neuděláš dostal k uzavření sezóny 2015/2016. V souvislosti s touto inscenací lze hovořit o úspěšném roku, protože soubor navštívil řadu zajímavých míst, festivalů a přehlídek (například Lathife 2015 Lanškroun, Miletínské divadelní jaro 2016, Sítka 2016 Brno, Dětenické divadlo 2016).

Při ohlédnutí za velice pestrou sezónou se snažíme poučit z toho, co jsme zažili, co jsme viděli, co se nám podařilo a co nikoliv. Měli jsme možnost setkávat se s širokou paletou diváků (od divadlem nepolíbených diváků na malé vesnici, přes děti a mládež až po divadelní publikum na půdě Divadelní fakulty JAMU). Tolik diváků, různě divadelně znalých, nám umožnilo konfrontaci

s různými pohledy a názory na naši práci. Prvotní skepse při zpracovávání klasického českého dramatu se překlenula ve víru v autorský vklad – divadelní zpracování typické pro soubor OCHOS Smiřice. Inscenaci věříme a stojíme si za ní, protože je naše a diváky nenechává chladnými.

A přesně to je naším cílem i v letošní sezóně, kdy jsme se začali věnovat inscenaci nové. Přes pročítání různých předloh (dramatických i nedramatických textů) nakonec nyní vzniká scénář, který je spíše zápisem toho, co se odehrává a vzniká na pravidelných zkouškách.

Již v průběhu minulé sezóny jsme se věnovali jednoduchému východisku: vztah a žárlivost. V inspiraci Mattem Bandellem či Williamem Shakespearem vznikla na zkouškách řada situací, které nám přinesly zajímavá témata i scénická řešení. Vývoj našeho přemýšlení nad žárlivostí mezi lidmi nás však odvedl od renesančních autorů ke scénaristům 20. století. Z obecného námětu se práce rozrostla v konkrétní témata. Touha po divadelních povídkách o žárlivosti dostala konkrétní rámec.

V letošní sezóně se tak můžeme těšit na inscenaci situovanou do „poklidného“ pavlačového domu, kde bydlí samé ženy. V okamžiku, kdy se v domě objeví muž, je všechno jinak.

Brzy Vás tedy pozveme na premiéru inscenace, kterou tvoří:

2 muži

7 žen

4 povídky

a jeden společný záchod.

Nepoetické povídky o životě jednoho domu, kde nosit sukni neznamena nic. Inspirováno Bandellem, Shakespearem, Vávrou, Otčenáškem. Psáno OCHOSem.

S předstihem vás tedy nejprve zveme na plánovanou lednovou derniéru Maruši, která bude dne 20. 1. 2017 v Černožicích a bude spojená ještě s koncertem skupiny Ty Syčáci. A dále na premiéru nové inscenace, která je plánovaná na 17. 3. 2017 od 19:00. S bližšími informacemi vás včas seznámíme.

A na závěr ještě zmíníme i představení Tiše, les vypráví. Pohádku, kterou jsme zahráli dne 15. 11. u příležitosti oslavy Dne předčasně narozených dětí v Tongu v Hradci Králové. Akce byla pořádána sdružením Dobrotety, které pomáhá maminkám právě předčasně narozených dětí. V letošním roce jsme pohádku ještě zahráli pro nejmenší smiřické publikum a děti z okolí, a to dne 28. 11. ve Dvoraně.

Těšíme se na další vlnu inspirace v nové sezóně a setkání s vámi!

Lucie Prouzová a Stanislava Barnetová, OCHOS Smiřice

Čibuzský kostel je opravován

Dominantní stavbou obce Čibuz je kostel svatého Václava. Byl to původně zřejmě kostel dřevěný a je zmiňován už od 12. století. V roce 1601 byl zde vybudován zděný renesanční kostel svatého Václava. Byl kostelem farním a byly k němu přiřazeny obce Čibuz, Skalice, Skalička, Újezd, Hubíles, Smržov a Vlkov. Už v roce 1603 k němu patřila jednotřídní farní škola. V roce 1623 – bylo to v období třicetileté války – zanikla zdejší fara a místní kostel se stal kostelem filiálním kostela v Holohlavech. Od počátku husitského hnutí byli na farách duchovní správci podobojí – působili zde tedy nekatoličtí kněží.

V roce 1700 kostel poprvé vyhořel i se starou farou. Fara pak byla postavena dál od kostela. Kostel vyhořel ještě jednou – 5. října 1756. V obci bylo ubytováno pruské vojsko. Jeho kuchař z neopatrnosti zapálil statek místního sedláka. Vyhořela celá Čibuz včetně kostela a věže se dvěma zvony. Shořela také kostnice, škola a pivovar. Holohlavský děkan Martin Uhlíř nechal kostel v Čibuzi v roce 1772 opravit. Věž kostela byla při této opravě snížena o jedno patro. Byly pořízeny dva nové zvony, které byly zavěšeny o pouhých 1776. Na tuto „slávu“ prý přišel pěšky ze Smiřic Jan Václav, kníže Paar, majitel smiřického panství (a patron kostela) se svojí rodinou a s úředníky. Odpoledne se už novými zvony zvonilo.

V roce 1784 byla v Čibuzi obnovena fara. Měl sem být přeložen smiřický zámecký kaplan a zámecké kaplanství ve Smiřicích mělo být zrušeno. Smiřickým nepomohl protest (podali rekurs) a smiřický zámecký kaplan Václav Malý se přestěhoval do Čibuze. V tomtéž roce byly převezeny varhany ze smiřické zámecké kaple do čibuzského kostela. Čibuzský kostel byl do roku 1786 filiálním kostelem farnosti Holohlavy. Teprve potom se stal samostatnou farností. Ve zdi presbyteria (kněžiště) je pochován kněz Josef Wolman. U kostelních dveří odpočívá farář Václav Malý (zemřel 26. 10. 1793), který působil v Čibuzi osm let. Okolo kostela byl hřbitov obehnaný zdí – každá přiřazená obec na něm měla svoje místo. Při kostele tak odpočívají osadníci nejen z Čibuze, ale i z Vlkova, Hubíles, Smržova, Újezda a z Velké i Malé Skalice (dnes Skalice a Skalička).

V roce 1839 byl kostel opravován. Mimo jiné byly zabíleny sluneční hodiny umístěné nad postranním vchodem. Věžička na kostele a střecha na věži byly pokryty bílým plechem. Do bání na věžičce byla umístěna plechová krabice se skleněnou lahví (s odkazem pro budoucí) a krabička s tehdy platnými měděnými a stříbrnými penězi. V roce 1867 byl kostel vykraden. V prosinci následujícího roku se krajem přehnala silná vichřice, shodila plechovou střechu věže, která poškodila střechu kostela. (Pozn.: I dříve byly přírodní pohromy – vichřice i záplavy...) Stržené plechy byly v roce 1869 opraveny a natřeny. V kostele byly obrazy z kostela holohlavského a i ze smiřické kaple – v roce 1882 byly prodány(?).

Báň nad kněžištěm strhla znovu vichřice v roce 1897. Traduje se, že po vichřici ležela vedle kostela „jako by ji dolů snesli“. Zničenou střechu nahradila ta, která byla na kostele až do současnosti. Ale už potřebovala opravu.

V letošním roce se proto kolem kostela objevilo lešení a je opravována celá věž kostela. V nejbližším okolí je to už – po Smiřicích a Holohlavech – třetí oprava věže kostela. Jen pro zajímavost – v Hradci Králové byla v nedávné době opravena Bílá věž.

(mv)

H-Club na Mistrovství ČR družstev v šipkách

V neděli dne 26. června 2016 se v kulturním domě obce Králíky u Nového Bydžova uskutečnilo Mistrovství ČR družstev v šipkách kategorie D, v němž se utkalo 23 týmů v šesti skupinách. Složení H-Clubu: Petr Krejčí, Jiří Felbr, Julius Mácsali, Kamil Kohout, Josef Jirka, Tomáš Felbr, Tomáš Tesař, Miroslav Pavel.

Po příjezdu a nezbytné aklimatizaci Svijanským zlatíčkem nás začali vyvolávat kolem 9.30 hodiny k terčům číslo 1 a 2. Za prvního soupeře jsme měli tým z relativně nedalekých Svitav – Amatéri Svitavy. Po nepřilíh úspěšném začátku (před čtyřhrami stav 0:4) jsme se zvedli, což stačilo pouze na korekci stavu na 3:6. V poměrně rychlém spádu pokračovala naše snaha s týmem Nervotoči Na pekárně z Mostu. Zde však po vyrovnané partii opět prohra 4:5. Zde začala být situace mírně řečeno obtížná. Poslední utkání skupiny nám vyšlo a po výsledku 7:2 pro nás začalo nekonečné čekání, skončíme-li na 2. nebo 3. místě. 2. místo zaručovalo přímý postup do play-off, 3. předkolo. Nakonec druží a přímý postup.

1. Nervotoči Na pekárně	9 b.	3. Amatéri Svitavy	3 b.
2. H-Club Smiřice	3 b.	4. RENO Mariánské Lázně	3 b.

V osmifinále jsme dostali Lamy Nejdek, které jsme zdolali 5:1, nastaly delší prodlevy mezi zápasy. Ve čtvrtfinále jsme pokračovali přes těžkého soupeře Želáci Želí, které jsme porazili po boji 5:3. V semifinále na nás čekal tým ze vzdáleného Sokolova Federáci, po jejichž porážce jsme se najednou objevili ve finále celého turnaje. Zde jsme narazili na staré známé ze skupiny – Nervotoče z Mostu. Toto utkání jsme nakonec hráli na pódiu a bohužel pro nás jsme odešli poražení 3:5.

Následovalo vyhlášení výsledků, předání medailí, pohárů a pamětních listů. Celý ceremoniál byl slavnostně zakončen státní hymnou. Poté naše oslavy pokračovaly ve Smiřicích v hospůdce H-Club s majitelem, které se lehce protáhly až do noci. Stříbro z republiky se nevozí každý den...

Trošku zabrat a doufat v roce 2017 v kategorii „C“. Ale to spíš zbožné přání...

Tomáš Tesař, H-Club Smiřice

Kuželkářský klub Zálabák Smiřice

K soutěžním aktualitám klubu: do letošního ročníku jsme přihlásili 3 družstva. Áčko po loňském úspěšném postupu hraje po osmi letech Východočeskou divizi a jeho hlavním cílem je udržení v této nejvyšší krajské soutěži. Hraje ve složení David Hanzlíček, Martin Ivan, Martin Kamenický, Michal Janeček, Radek Urgela a Jiří Mochan.

Družstvo B hraje o soutěž niž, tedy Východočeský přebor (skupina B). Zde si její hráči vedou nejenže velice dobře, ale někteří často nastupují i za A tým. Za béčko hrají Jaroslav Hažva, Roman Vrabec, Václav Novotný, Markéta Novotná, Luděk Sukup, Karel Josef a Jiří Vokřál.

A konečně Céčko hraje Východočeskou soutěž ve skupině B sever. Družstvo hraje ve složení Stanislav Nosek, Václav Prokop, Aleš Černilovský, Emil Urban a Aleš Kovář.

Po 10. kole (výsledky k 19. 11. 2016) bylo družstvo A na 11. místě se ziskem 8 bodů (z celkem 14 týmů), družstvo B odehrálo ke stejnému datu 9 kol a bylo na 4. místě s 12 body a družstvo C se po 10 kolech na konci tabulky dělilo s Třebouchovicemi C o 7. a 8. místo – obě družstva měla 4 body. Průběžné výsledky všech našich družstev lze sledovat na stránkách Královéhradeckého krajského kuželkářského svazu www.kkks.cz, odkazy Tabulky soutěží nebo Zpravodaje.

Své zastoupení má klub také ve Východočeském poháru mládeže, kde nás ve skupině A reprezentují Vít Paliarik, Ondřej Jermann, Beata Knapová a Anděla Prchlíková. V průběžném pořadí skupiny k 19. 11. jsou naši mladí na 6. místě z celkem 8 týmů se ziskem 12 bodů.

Další novinkou klubu je vyhlášení 1. ročníku turnaje o Putovní pohár města Smiřice. Jedná se o turnaj organizovaný ve spolupráci KK Zálabák Smiřice, ZŠ Smiřice a pod záštitou starosty města. Turnaj je určen pro čtyřčlenná družstva žáků ZŠ Smiřice v kategoriích 6. – 9. třída. Žáci v současné době chodí trénovat a na jaře budou hrát soutěžní zápasy. To vše v rámci tělesné výchovy. Vítězné družstvo získá pohár a nejlepší jednotlivci medaile a diplomy.

A kdo ví, někteří z těchto žáků třeba rozšíří naše řady a v budoucnu budou náš klub reprezentovat. Rádi však přivítáme nejen mládež. Mezi nás může přijít v podstatě kdokoliv. Stačí přijít na trénink, který je každé pondělí od 15 do 19 hodin. S sebou stačí vzít sportovní oblečení, sálovou obuv a dobrou náladu. Na kuželky není nikdy pozdě!

Klub i nadále nabízí pronájem kuželny za 300 Kč/hod., a to nejen ke sportovním aktivitám, ale i k soukromým oslavám nebo firemním akcím. Novinkou naší kuželny je krytá a vytápěná terasa, která byla vybudována na východní straně směrem k nádraží, a kterou si můžete prohlédnout na přiložených snímcích. Příjemné prostředí na kuželně tím bylo ještě vylepšeno. Kapacita terasy je cca 25 osob. Informace o pronájmu kuželny a volných termínech lze zjistit na www.zalabak.cz v sekci Kuželna, resp. Kontakty.

Informace o klubu můžete najít na zmíněné internetové adrese www.zalabak.cz nebo na www.facebook.com/KKZalabakSmirice.

David Hanzlíček, KK Zálabák Smiřice

POSLEDNÍ KOULENÍ

KK Zálabák Smiřice zve srdečně veřejnost na tradiční poslední klání v kuželně v kalendářním roce POSLEDNÍ KOULENÍ, které se uskuteční v pátek **30. prosince 2016 od 16 hodin** na kuželně.

Občerstvení je zajištěno, nutná je sportovní obuv se světlou podrážkou.

SVOZOVÝ KALENDRÁŘ NA ROK 2017 PRO SMÍŘICE, RODOV A TROTINU – svozový den: pátek

ČETNOST SVOZU	52x	41x	36x	26x	21x	13x	7x
	celoroční	kombinovaný	plný + měsíční	poloviční	pol. + měs.	měsíční	dvouměsíční
leden	KAŽDÝ TÝDEN	1,2,3,4	1,2,3,4	1,3	2,4	4	2
únor		5,6,7,8	5,6,7,8	5,7	6,8	8	–
březen		9,10,11,12,13	9,10,11,12,13	9,11,13	10,12	12	10
duben		14,15,16,17	14,15,16,17	15,17	14,16	16	–
květen		19,21	21	19,21	20	20	18
červen		23,25	25	23,25	24	24	–
červenec		27,29	29	27,29	28	28	26
srpen		31,33	33	31,33	32	32	–
září		35,37,39	37,39	35,37,39	36,38	36	34
říjen		40,41,42,43	40,41,42,43	41,43	40,42	40	42
listopad		44,45,46,47	44,45,46,47	45,47	44,46	44	–
prosinec		48,49,50,51,52	48,49,50,51,52	49,51	48,50,52	48,52	50

Z tenisových kurtů

TENISOVÉ ČTYŘHRY 2016

Mimořádně v neděli 26. června 2016 (z důvodu posledního sobotního zápasu družstva dospělých) se na smířických kurtech uskutečnil 13. ročník turnaje ve čtyřhrách. Vítězi turnaje se stala dvojice P. Filip a L. Šedivý, na druhém místě se umístila dvojice P. Rohlena – J. Mazák a na třetím místě dvojice M. Špryňar – P. Komenda. Ceny pro vítěze věnovala firma BDK-Glass Smiřice.

PAMĚTNÍCI 2016

V sobotu 3. září 2016 se uskutečnil již jubilejní 40. ročník tradičního turnaje „pamětníků“, kterého se zúčastnilo 14 hráčů starších čtyřiceti let ve 4 kategoriích. Ve skupině nad 40 let zvítězil L. Šedivý před P. Neumanem a J. Šafránkem, nad 50 let zvítězil P. Filip před P. Rohlenou a J. Mazákem. Ve skupině nad 60 let zvítězil R. Baborák před M. Plškem a J. Říhou a ve skupině nad 70 let zvítězil J. Koudelka před V. Prokopem.

LOSOVANÉ ČTYŘHRY

Dne 17. 9. 2016 zorganizovala P. Lžičarová 1. ročník tenisového turnaje losovaných čtyřher, kterého se zúčastnilo 8 tenistů, kteří byli nalosováni do 4 smíšených deblových párů. V příjemné a pohodové atmosféře zvítězila dvojice P. Příkaská – S. Pfeifer před dvojicí P. Lžičarová – P. Filip, třetí skončila dvojice L. Cvejnová – P. Rohlena a čtvrtá dvojice M. Obrtálová – M. Plšek.

POSVÍCENSKÉ ČTYŘHRY

Tradičně na závěr tenisové sezóny se uskutečnil v sobotu 1. října 2016 9. ročník „posvícenských čtyřher“, ve kterém se utkalo 5 dvojic. Loňské vítězství obhájila dvojice P. Filip – L. Šedivý, před dvojicí J. Šafránek – R. Jasínek. Třetí skončila dvojice M. Špryňar – P. Komenda. Ceny pro vítěze věnovala tradičně firma BDK-Glass Smiřice, dále firma Stebau Jaroměř a město Smiřice.

Ing. Milan Plšek, fotografie VI. Sladký

Restaurování sousoší sv. Jana Nepomuckého

V posledních desetiletích jsme si mohli povšimnout, jak památka umístěná v centrálním prostoru města stárne a jak vrstvy vegetace a nečistot postupně překrývají kámen sousoší. V letošním roce se díky přispění města Smiřice, Královéhradeckého kraje a Ministerstva kultury ČR podařilo ve spolupráci s Národním památkovým ústavem v Josefově zajistit a zahájit práce, které směřují k potlačení zmíněných degradačních procesů, které poškozují toto vzácné dílo jak po materiální, tak estetické stránce.

Sousoší svatého Jana Nepomuckého na modlitbách s anděly vzniklo v 30. letech 18. století. Jedno z podobných sousoší je doloženo v Hradci Králové z roku 1718 na Malém náměstí a druhé stálo od roku 1727 na Václavském náměstí v Praze. Svatojanské oratorium dala postavit Marie Terezie Violanta ze Šternberka v roce 1740 a je dílem okruhu nebo školy Matyáše Bernarda Brauna. Málo obvyklá figurální kompozice je složena z dvanácti částí, které byly vytvořeny z jemnozrného pískovce s výraznými barevnými (hnědávými) anomáliemi. Dílo, které bylo na dnešní místo v centru obce přeneseno, se vyznačuje výraznou členitou siluetou. Přes v podstatě jednopohledovou koncepci kompozice tvaru figurální části vytváří výrazný, dramatický prostorový dojem. Sochařské zpracování detailu, zejména tváří, rukou, plasticky pojatých drapérií má vynikající úroveň a potvrzuje vysoké kvality autora a jeho případnou příslušnost autora do braunovského okruhu autorů.

Přípravné práce směřující k záchraně díla byly ve spolupráci s městským úřadem započaty již v roce 2015. Letošní práce byly v souladu se závazným stanoviskem královéhradeckého krajského úřadu zaměřeny nejen na poznání problematiky díla, určení závad, rozpoznání důvodu jejich vzniku a příčin, ale též na provedení komplexu restaurátorských prací směřujících ke stabilizaci dochovaného stavu tvarů a kamene.

Bylo provedeno:

1. odebrání a vyhodnocení vzorků kamene, barevných vrstev a posouzení míry zasolení;
2. překonsolidace zvláště narušených a ohrožených částí v oblasti spodní části sousoší, profilací hlavní římsy a spodní profilace soklu;
3. předběžné plošné biocidní ošetření;
4. zajištění a fixáž fragmentů barevných úprav povrchu;
5. selektivní plošné biocidní ošetření;
6. plošné čištění a sejmутí dožilých vysprávek i dožilých rekonstrukčních doplňků;
7. strukturální konsolidace narušených částí kamene obnažených po sejmутí dožilých vysprávek.

Během prací byla získána o díle řada nových poznatků:

- Po sejmутí biologických vrstev, znečištění a disperzních krycích úprav byl zjištěn oproti očekávání podstatně větší rozsah zcela degradovaných povrchů a částí tvarů, profilací atd.
- Dokladem postupné a dlouhodobé degradace hmoty sousoší je zejména řada starších doplňků a řada kamenických doplňků, vyčnívajících rohů hlavní římsy a doplňky nejvíce namáhaných subtilních tvarů vnějších křídel andělů.
- Rozklad a rozpad kamene potvrzuje také velký rozsah doplňků z umělého kamene. Na povrchu nalézáme z minulých oprav cca 4 typy vysprávek.

– Po sejmутí biologických potahů byly na celém povrchu díla rozpoznány zcela degradované zbytky disperzních sjednocujících úprav povrchu z nedávných oprav.

– Odebrané vzorky a jejich mikroskopické vyšetření ukázaly, že na povrchu díla se dochovaly fragmenty pěti starších úprav povrchu. Fragmenty barevných úprav lze nalézt především v rýhách a ve vnitřních záhybech draperie ve spodní části roucha světce (bílý podklad, zbytky zelenkavé vrstvy).

– Fragmenty barevných úprav byly také později nalezeny na erbu (červená, modrá, žlutá – zlatá). Zbytky rozsáhlé bělavé úpravy byly nalezeny na horní části východní stěny soklu.

– Laboratorní vyšetření vzorků, která měla prokázat vysokou míru zasolení, která mohla být důvodem špatného stavu povrchů a kterou bylo možné spojit se s dřívějším snímáním povrchových úprav pomocí louhu, ale prokázaly, že míra zasolení kamenné hmoty je nízká. Bylo tedy prokázáno, že hydroscopické vodorozpuštěné soli nejsou důvodem vzniklých závad.

– Dodatečný petrografický průzkum kamene naopak prokázal, že důvodem neuspokojivého stavu kamene je také jeho mineralogické složení. Hlavní příčinou rozkladu hmoty kamene je jednak proměna hematitu v limonit, která je spojena s objemovými změnami minerálů, a jednak složení základní výplňové hmoty pískovce (matrix), které obsahuje kromě jemně drceného křemene i výrazný podíl jílových materiálů. Tyto zmíněné materiály mají schopnost přijímat a zadržovat vodu, rozvíjet se a zvyšují citlivost materiálů na mrazové namáhání. Jsou tak spolu s otevřenou kompozicí sousoší, subtilními tvary, jednou z hlavních příčin rozpadu tvarů díla.

Na základě poznání a laboratorními testy potvrzeného stavu kamene jsou zajištěny a připraveny práce pro příští rok. V roce 2017 bude provedeno:

1. dočištění lokálních krust, zátahů;
2. dočištění a přečištění (po zimě) povrchů párou;
3. odebrání a posouzení dalších dvou vzorků kamene pro petrografické posouzení a upřesnění možností zpevnění kamene a odebrání a posouzení dalších minimálně dvou vzorků povrchových úprav pro dokumentaci starší barevnosti sousoší;
4. plošná konsolidace kamene exponovaných částí díla;
5. rekonstrukční a zajišťující plastické zásahy a retuše;
6. konzervační ošetření svatozáře;
7. lokální barevná retuš, revize zajištění a fixáže fragmentů;
8. osazení horní plochy střední části soklu oloveným plechem;
9. dodatečné biocidní ošetření napadených ploch;
10. závěrečná hydrofobizační úprava horizontálních ploch proti pronikání vody do hmoty díla.

Nad rámec restaurátorských prací bude pro lepší prezentaci díla navrženo provedení obkladu hrubého betonového soklu díla kamennými deskami s profilacemi a vytvoření nového spodního schodu, které bude kryt dosavadní násep. Úprava podpoří prostorový rozvrh díla a zkultivuje jeho spodní část.

Práce jako celek přispějí nejen k stabilizaci a lepšímu uchování díla i k zlepšení jeho vzhledu a zhodnocení.

doc. Jiří Novotný, akademický sochař

SOUSOŠÍ SV. JANA NEPOMUCKÉHO

V tzv. Mitiskově kronice se o zhotovení apoteózy píše: „Zbožná Marie Violanta, provdaná za Jana Leopolda hraběte z Paarů, vidouc zanedbané své poddané, kteří nedostatkem duchovních málo zbožnosti najevo dávali, chtěla se jich ujmouti. Ježto Smiřice ani kříž ani zbožnou sochu neměla, nechala za několik set zlatých zhotoviti nádhernou kamennou sochu českého patrona, v r. 1729 za svatého prohlášeného Jana Nepomuckého. Aby i poddaní stálosti a k víře utvrzení nabyli, nechala sochu postaviti na přístupném místě u zahrady. Dne 16. května 1740 konáno pak z Holohlav slavné procesí k posvěcení této sochy. Socha je vzadu datována r. 1740, opravována byla po sto letech r. 1840, kteréžto datum je na soše rovněž uvedeno.“

V r. 1951 bylo sousoší přestěhováno na západní stranu kaple, kde jej můžeme obdivovat dodnes. Původně stálo na severní straně kaple před vjezdem do zámku. Vzhledem k tomu, že na stejnou stranu byl v témže roce umístěn Památník osvobození, nebylo zrovna ideologicky přípustné ponechat v bezprostředním sousedství sochu s náboženskou tematikou, a tak došlo na stěhování, jak dokládá připojený snímek.

Rozsáhlé restaurování bylo provedeno v r. 1982 sochaři J. Vokálkem a M. Leontovycovou. V restaurátorské zprávě bylo tehdy konstatováno, že pískovcové sousoší bylo značně poškozeno a narušeno větráním a stě-

kající vodou, sochám andělů chyběla křídla, neměly prsty na rukou, chyběly voluty a podhledy korunní římsy, značně poničen byl sokl s volutami, drobnější profily a hrany byly místy zcela setřeny.

L. Reichová

Majitelé Smiřic utonuli na Innu, Altötting – Šumava

V červnovém čísle Zpravodaje 2015 jsem psal o tragédii majitelů panství Smiřice a stavitelů smiřické kaple, rodiny Johanna Josefa Sternberga na řece Innu roku 1700. Při ztroskotání lodi po nárazu do mostního pilíře se utopilo šest pasažérů, mezi nimi hrabě Sternberg s těhotnou manželkou Marií Violantou Theresií z Preysingu a cca čtyřletou dcerkou Marií Violantou. Tato smutná událost mě zaujala, rozhodl jsem se využít našeho pobytu na Šumavě v červenci 2016 a navštívit Altötting, kde se rodina zastavila cestou z Říma, a pokusit se získat více informací.

Cestou na Šumavu jsme se zastavili na rozhledně Klef s nádhernou vyhlídkou na šumavské hvozdy, prohlédli jsme si cisterciácký klášter ve Vyšším Brodě a podél Lipna jsme dorazili do penzionu Vlčí Jámy u Lenory na ubytování, nedaleko hraničního přechodu Strážné. Druhý den jsme věnovali návštěvě bavorského Altöttingu.

ALTÖTTING

Svůj název původně královské město Ötting získalo po svém zakladateli, překladem z latiny. Později vzniklo dvojměstí, na břehu řeky Inn obchodní město Neuötting (Nový Ötting) a cca 2,5 km od řeky duchovní centrum Altötting (Starý Ötting). Dnes má okresní město Altötting cca 12 500 obyvatel. Poutní město Altötting leží v oblasti bavorských Alp, mezi Mnichovem, Pasovem a Salzburgem. Více než 1 250 let je město spirituálním centrem Bavorska, přes 500 let významným poutním místem Německa k uctění kultu Panny Marie. Přes jeden milion poutníků ročně se přichází podívat na dřevěnou sochu „Černé Madony“.

Úpravné historické město s řadou významných církevních památek. Gnadenkapelle – nejvýznamnější zdejší památka (Zázračná kaple, kaple Milosti), hlavní cíl naší návštěvy, stojí uprostřed Kapellplatzu (náměstí). Kaple oktagonálního tvaru je posvátným místem s bohatě ve zlatě a stříbře zhotoveným oltářem s „Černou Madonou“. Načernalá barva Madony je způsobena po staletí trvajícím ozařováním od obětních svící, tento prostor je bez přístupu denního světla. Naproti oltáři jsou umístěna v bohatě zdobených stříbrných urnách srdce bavorských vévodů, králů a kurfiřtů na znamení jejich hlubokého vztahu k tomuto posvátnému bavorskému místu, zejména z vládnoucího rodu Wittelsbachů. Dále jsou zde uložena srdce 11 žen šlechticů a 5 biskupů, 13 uren je pak uloženo pod dlažbou.

Od srdcí zde uložených panovníků vzniklo také čestné označení Altötting – srdce Bavorska. Srdce baronky Sternbergové je zde uloženo pod č. 9, o které se však jedná, se nám zjistit nepodařilo.

Část seznamu srdcí v Gnadenkapelle (dle knihy Marie Angely König):

8. srdce: biskupa z Regensburgu a Freisingu, probošta z Altöttingu, vévoda Albrecht Sigismund, r. 1685

9. srdce: které zahynulo při ztroskotání lodi, hraběnky Sternberg, dcery tajného rady a knížecího komořího, hraběte Maximiliána von Preysing. Srdce pohřbeno v srpnu 1700.

10. srdce: kurfiřta z Kolnu, Joseph Clemens, biskup z Freisingu, r. 1723...

Jak patrně, srdce paní hraběnky zde odpočívá ve vysoce urozené společnosti. Ke zdejší Madoně se putovalo s prosbou o pomoc, přitom se kaple obcházel s dřevěnými kříži, původně po kolenou. Vnitřní stěny předsálí i vnější stěny kaple jsou zcela pokryty votivními destičkami a obrázky, umístěnými sem z vděčnosti za zázrak, je jich přes 2 000.

Z dalších památek jsme si prohlédli Stiftskirche, Bruder-Konrad-Kirche, Basilika St. Anna – největší zdejší kostel a monumentální kruhové panorama Ukřižování Krista s komentářem.

Zápis ve farní matrice St. Nikolaus Kirche Neuötting:

„13. června najela loď do mostního pilíře a rozlomila se, utonuli: vysoce urozený pán hrabě Josef Sternberg a jeho urozená manželka Marie Violanta, rozená hraběnka z Preysingu, těhotná v očekávání chlapečka, a slečna dceřka ve čtyřech letech svého věku. Tělo hraběnky bylo nalezeno, uloženo na

celnici, otevřeno a balzamováno. Vnitřnosti byly pohřbeny v našem farním kostele, tam za noci ve schránce hrobařem privátně a ve vší tichosti doneseny, bez obřadu či požehnání pohřbeny v kapli Sv. Marie Pomocné. Mrtvola paní hraběnky byla odtud vyvezena zrána 17. 6. mezi 2. a 3. hodinou, po mém požehnání, k vlastnímu pohřbení směr Pocking a dále na Prahu (do rodinné hrobky v Bechyni). Srdce...“ Tělesné ostatky paní hraběnky jsou tedy uloženy na třech místech, Neuötting – Altötting – Bechyně.

Tělo hraběte Josefa Sternberga ani dceřky nalezeno nebylo. Zda se jednalo o most v Neuöttingu se nám ovšem určit nepodařilo ani s pomocí pracovníků místního muzea, mostů na řece v té době mnoho nebylo, ale písemný doklad chybí. V kronice je pouze uvedeno, že k nehodě došlo v dopoledních hodinách po dvou dnech plavby a plavilo se většinou z Neuöttingu do Pasova. Cesta kočárem po prašných cestách nebyla tehdy příliš pohodlná.

Kaple Panny Marie Altöttinské máme i u nás a to v Nové Včelnici u Jindřichova Hradce, v Novém Městě u Jáchymova a pražském Břevnově.

Po prohlídce Altöttingu jsme jeli podél řeky Inn do Pasova (Passau), zde se Inn vlévá do Dunaje a zde měla končit cesta lodí rodiny Sternbergových. Překvapilo nás, že Inn je zde mohutnější a vodnatější, přesto dále pokračuje Dunaj. Po prohlídce zajímavého historického centra města jsme se vrátili přes Strážné do našeho penzionu.

ŠUMAVA

Další den byl věnován turistice po Šumavě, vlakem do Nového Údolí na hranice s Německem, pár kilometrů stoupání na Třístoličník (1 332 m), občerstvení na německé turistické chatě, dále po hranici na Trojmezí, kde se protínají hranice Česko – Německo – Rakousko. Stále po hranici na Plechý (1 378 m), nejvyšší horu české části Šumavy. Stezka zde prochází „mrtvým lesem“, stojící suché stromy jsou pozůstatkem kúrovcové kalamity, dnes již oživeno novým podrostem. Slunné počasí, krásné výhledy do Bavorska i české části Šumavy. Prudké klesání k Plešnému jezeru, dále ke Schwarzenberskému kanálu, po Medvědí stezce na Černý Kříž a vlakem zpět do Lenory. Cca 28 km nádhernou šumavskou přírodou.

Další den jsme navštívili Řezno (Regensburg). Město králů a císařů se zachovalým historickým centrem, město je od roku 1810 součástí Bavorska. Významné centrum francéské říše bylo významné i pro sousední Čechy. Roku 845 zde přijalo křest 14 českých knížat se svými družiníky nezávisle na velkomoravském Mojmirovi I., který byl orientovaný na Pasov. Významnou úlohu hrál Řezno při budování českého státu, od konce 9. století spadaly Čechy pod správu řezenské diecéze, kdy se pozvedá moc Přemyslovců. Bylo tomu tak do roku 973, kdy bylo v Praze přes odpor řezenské kapituly, ale se souhlasem biskupa Wolfganga, založeno vlastní biskupství.

Nejznámější zdejší památkou je nejstarší dochovaný a funkční kamenný most v Evropě z let 1135–1146, tento starý most přes Dunaj byl za naší návštěvy bohužel v rekonstrukci, z velké části zahalen lešením. Byl vzorem pro stavbu Juditina mostu v Praze v roce 1158, po zdejší korunovaci Vladislava II. druhým českým králem. Je považován za vzor i dalších středověkých mostů v Čechách, v Písku, v Roudnici n. L. a Karlova mostu, který nahradil most Juditin.

Prohlédli jsme si rovněž Dóm St. Peter, Dreieinigkeitskirche s vyhlídkovou věží, Dominikanerkirche a prošli se po úzkých kamenných uličkách starého města. Na náměstích pohodové jazzové koncerty, posezení s občerstvením a dobrým bavorským pivem. Cestou zpět 1,5 hodinová zácpa na dálnici směr Pasov. Den příští pak Lenora, Volary, Nová Pec, Lipno a návrat domů.

Milan Plšek

Literatura: M. A. König – kniha Weihegaben an U. L. Frau von Altötting

Robert Bauer – kniha Bayerische Wallfahrt Altötting, 1980

Radomír Tomášek – Bavorsko, průvodce, 1991

Jan Smiřický jako dobrý hospodář

Smiřičtí patřili až do první poloviny 17. století mezi nejbohatší – pokud ne zcela nejbohatší – rody v Čechách. Je pozoruhodné, jak právě Jan Smiřický získával svůj veliký majetek.

ROUDNICE

Samotná Roudnice byla významným zbožím. Jan zde sídlil v mocném hradě, vybudovaném pražskými biskupy. Pod hradem se rozkládalo město, které bylo obehnané hradbami a mezi poddanskými městy náleželo rozhodně mezi ta větší. Jan učinil nejprve z arcibiskupské Roudnice základ rodové moci a zdejší hrad svým sídlem. Už za života arcibiskupa Konráda se píše o Janovi Smiřickém „seděním na Růdnici“. Roudnice se stala sídlem Smiřických – právě zde prožila konec života matka Jana Smiřického a byla pochována ve zdejším kostele. Na Roudnici byli také vychováváni osířelí synové Jindřicha Smiřického, jichž se Jan – jako jejich strýc – ujal. A samozřejmě zde žila Janova manželka Markéta z Michalovic se svými dětmi i po Janově smrti.

Roudnice měla i důležitou strategickou polohu. Nejen, že z ní bylo možno kontrolovat Labe, ale významný byl i zdejší kamenný most, který se přes řeku klenul. Poskytoval jeden z nejbezpečnějších přechodů přes největší českou řeku. K Roudnici náleželo rozsáhlé, původně arcibiskupské panství. Kromě řady vesnic byl jeho součástí i mocný hrad Helfenburk na druhém břehu Labe. Ten Jan získal jako restituci církevního majetku už roku 1429. O rok dříve dobyl na téže straně řeky Hošťku, která byla rovněž součástí roudnického arcibiskupského panství. Roudnice ležela v úrodném Polabí, takže se nepochybně jednalo o bohaté panství. A v neposlední řadě ke zdejšímu hradu už od časů arcibiskupů náležela drobná klientská šlechta (za všechny jmenujme vladky z Račiněvsí), převážně katolická. Tu mohl Jan Smiřický používat při svých vojenských podnicích – jak to máme doloženo při pokusu o opanování Prahy roku 1427 či nepřímo při boji proti Pražanům následujícího roku.

HELFENBURK

Co se týče Helfenburku, ten měl v rámci roudnického panství snad do jisté míry samostatné postavení. Tomu nasvědčuje ustanovení Janovy závěti, že pokud bude vyplacena Roudnice (jejíž zástavní cena byla 4 000 kop), nemá být za Helfenburk požadováno více než 100 kop. Ačkoli nerozumíme tomu, proč za výstavní hrad má být požadována takto nízká cena, téměř desetkrát nižší než za srovnatelně velkou Housku, přece se ze závěti dozvídáme, že Helfenburk nebyl nedílnou součástí roudnického panství. Na východě helfenburského zboží stál skalní hrádek Cap, pravděpodobně dobytý v září 1429.

Tak vypadalo roudnické panství, které připadlo Janu Smiřickému po smrti arcibiskupa Konráda z Vechty roku 1431. Východočeské panství s centrem ve Smiřicích přenechal Jan nejspíše už tehdy svému bratru Jindřichovi, neboť později se vždy mluví o tom, že toto zboží drželi Jindřichovi synové. Roudnický pán si uvědomoval, že starost o odlehlý rodový majetek by tříštila jeho síly. Nadále se zaměřil na rozmnožení svých statků v severozápadních a středních Čechách.

HOUSKA

Příležitost k získání nových držav se mu naskytla hned roku 1432. Dne 30. listopadu tohoto roku koupil Jan Smiřický od Jindřicha Berký z Dubé hrad Housku s příslušným panstvím. Tento Jindřich Berka nebyl totožný s jedním

z bratří Berků z větve Milštejnské, od nichž Jan získal dříve Helfenburk. Svědci, kteří pečetili listinu o koupi, byli Jan z Michalovic (opět), Zbyněk Zajíc z Házmburka, Ota z Bergova a Zikmund z Vartenberka na Děčíně. Šlo tedy ve směs o lidi, kteří měli k Janovi blízko v předchozím období (páni z Michalovic a z Vartenberka) nebo později (Zbyněk Zajíc, jenž v následujícím období s Janem často prostředkoval při nejrůznějších sporech). Za Housku s panstvím Jan zaplatil panu Berkovi i 500 kop a v březnu 1437 mu byla držba hradu vložena do desk zemských. Důvodem pozdního zápisu do desk byla prostá skutečnost, že od roku 1420 se desky nevedly („právo nešid“) a v průběhu válek byly různé svazky desk uchovávány na různých místech doma i v cizině.

Teprve v únoru 1437 začal úřad desk zemských fungovat a bylo možno do nich zapisovat majetky, nabyté v průběhu husitských válek. Výrokem „panského soudu“ bylo stanoveno, že veškeré převody majetku z let válečných jsou platné, ale musí být co nejdříve zapsány do desk, jinak platnosti pozbudou. Jan Smiřický se, stejně jako většina šlechticů, snažil zanést nabyté majetky do desk co nejdříve – už během prvního měsíce, kdy se do nich zapisovalo. Každopádně ale o několik let opožděné zapsání Housky do desk nevypovídá nic o způsobu, jakým Jan Housku splatil či splácel. Vyskytly se totiž domněnky, že mu hrad byl vložen do desk po pěti letech až ve chvíli, kdy byla za něj vyplacena celá suma. Tak tomu ale nebylo.

Koupě Housky byla pro smiřického zemana důležitá ještě v jednom směru. Získal konečně hrad, který byl skutečně jeho majetkem, nikoli pouhou zástavou. Zástava mohla být kdykoli vyplacena a šlechtic se mohl ocitnout sice s plným měšcem, ale bez střechy nad hlavou. Housku však Janovi a jeho dědicům nikdo odejmout nemohl. Ačkoli to Jan nepředpokládal, stala se právě Houska po jeho smrti sídlem jeho synů, když byly Roudnice a Helfenburk vyplaceny ze zástavy.

Snad společně s houseckým panstvím získal Jan Smiřický i nějaké zboží ve Mšeně u Mělníka. Mšeno náleželo ke královskému bezdězskému panství, ale v době husitské je držel jako zástavu právě Jindřich Berka na Housce. Majetkoprávní situace v městečku byla ale složitá a jeho části náležely několika majitelům – Jan zcela jistě nedržel Mšeno celé! V době bitvy u Lipan a jednání o kompaktátu a v době přijetí císaře Zikmunda za krále tak už náleželo Janovi panství Houska, jež bylo jeho dědičným majetkem.

K Housce patřil hrádek Cap, který držel jako zástavu církevního zboží, a část Mšena, která byla zástavou zboží královského. Vidíme, že kromě Housky byla držba ostatních statků nejistá a závislá na králově potvrzení. Nemůžeme se proto divit, že Jan Smiřický podporoval nástup císaře Zikmunda na český trůn. Jan se však nepřiklonil na Zikmundovu stranu z vypočítavosti a snahy dosáhnout potvrzení držby majetku. Naopak, nástup císaře na český trůn, samozřejmě za předpokladu, že stvrdí kompaktátu, zcela odpovídal Janově politické orientaci od počátku revoluce. Bylo to rovněž ve shodě s cíli někdejší kolštejnské strany. V Janově případě tak jeho majetkové zájmy byly zcela v souladu s dlouhodobou politickou orientací smiřického vladky. To nelze říci o řadě dalších šlechticů, kteří jen kvůli uchování majetků byli schopni změnit své přesvědčení a podporovat Zikmundův nástup na trůn. I poté, co se císař Zikmund v červenci 1436 uvázal v České království, patřil Jan do okruhu jeho blízkých stoupenců. Proto jej také umírající císař jmenoval v prosinci 1437 jedním ze zemských správců, kteří měli řídit království po jeho smrti.

Co je známo o Housce?

Historie hradu Houska se datuje již od 9. století. Přesto nepatří k nejznámějším českým hradům. A není divu, vždyť stojí na velice zvláštním místě, které je stranou od hlavních cest i důležitých bodů. Dřevěné hradiště zde dal postavit už koncem 9. století kníže Slavibor ze Pšova (asi 827–?) a daroval je svému synovi Housekovi (asi 880–?). Odsud také pochází jméno hradu, který zde byl postaven králem Přemyslem Otakarem II. přibližně ve stejné době jako nedaleký Bezděz, tedy v druhé polovině 13. století.

V roce 1878 je v kronikách popsána velmi zvláštní událost. Pevnost pánů ze Pšova tou dobou velmi rychle chátrá. Nikdo zde nechce zůstat příliš dlouho a dokonce i tuláci se raději uchýlí do lesa, než by spali v prostorách chátrajících tvrzí. Roku 1878 se to stane. V místě, kde stojí tvrz, se najednou rozestoupí země a vznikne obrovská jáma, ze které se šíří nepříjemný sirný zápach a ozývají se odsud velmi podivné a strašidelné zvuky. Jako by se na povrch dral nářek nebohých duší, které propadly peklu a trpěly v pekelném ohni. Navíc od té doby se začínají objevovat zprávy o tom, že v okolí průrvy jsou spatřeny velmi zvláštní bytosti. Napůl zvířata a napůl lidi. Snaha zasypat otvor a zabránit tak temným bytostem pekla v průchodu na tento svět je po několik století marná. Přestože vzbuzuje tahle díra ve všech obrovský strach, přitahuje i pozornost zvědavců. Již od roku 1878 se traduje, že právě toto místo je skutečným vstupem do pekla. Již na konci 16. století dostane údajně jeden z místních vězňů odsouzený na smrt na výběr. Když se nechá spustit do pekla a později majitelům hradu vyličí, jak peklo vypadá, dostane milost. Zprvu se to zdá jako dobrý obchod, a tak odsouzenec souhlasí. Ale už po pár metrech prosil o vytažení. Za těch pár okamžiků zestárl o mnoho let a vlasy mu hrůzou zeshnědly. Byl ochoten přijmout jakýkoliv trest, jen aby už nemusel zůstat na tom strašném místě. Lidé se rozhodli, že pekelníkům zabrání průchodu na tento svět. Nad místem pukliny postavili kapli a zaskvětili ji archandělu Michaelovi, veliteli nebeské jízdy. V kapli se nacházejí i mimořádně cenné fresky z období roku 1330, které patří k nejstarším u nás. Z dob třicetileté války lze připomenout loupežníka Fronta, který zde byl zastřelen. A ten prý do dneška na hradě straší. V době německé okupace zde měly jednotky SS skladiště knih, zabavených v celé Evropě. Nedaleko v lese stojí socha sv. Ludmily z roku 1758. Za sochou se nachází nějaký vstup do podzemí – pod hradem by mělo být celé bludiště. V nedávné době – v roce 2007 – se zde propadli dva zedníci a objevila se neznámá místnost. I když se kdysi podařilo zdánlivě ucpat díru do strašidelného podzemí, tajemné události na Housce rozhodně nekončí.

O tomto hradu se tradují i další – dalo by se říci až hrůzostrašidelné – historky. Pokud se nebojíte, navštívte tento hrad!

DROBNÉ CÍRKEVNÍ STATKY V POLABÍ

Protože Zikmundova vláda v Čechách a na Moravě byla do značné míry závislá na podpoře umírněných kališníků, musel si panovník přizvat těchto šlechticů podřízen. Kromě schválení kompaktát, která byla pro vrstvu i jen vlažných kališníků *conditio sine qua non*, bylo nespolehlivější cestou potvrdit svým stoupencům držbu zabraného církevního a někdy i zeměpanského zboží. Přitom samozřejmě císař nemohl pominout Jana Smiřického, který byl jednak tradičním odpůrcem radikálů a tím i přirozený Zikmundův spojenec, jednak osvědčil svou loajalitu k panovníkovi pravidelnou účastí na jednáních o jeho nástup na trůn. V září 1436 mu Zikmund potvrdil nejen držbu arcibiskupské Roudnice s celým panstvím včetně Helfenburka, ale i zástavu drobnějších církevních statků, ležících zejména kolem soutoku Vltavy a Labe. Ty náležely nejrozličnějším církevním ústavům a Jan se jich asi zmocnil už během husitských válek. Z významnějších míst jmenujme nedaleko Roudnice na pravém břehu Labe, kde byla i tvrz, Veltrusy při Vltavě nebo Čakovice, dnes součást Prahy. Nejvíce statků získal ale Jan tímto zápisem v trojúhelníku mezi Řípem, Mělníkem a Vltavou a rovněž v oblasti severně od Mělníka.

Janovi nyní patřilo rozsáhlé panství, jehož základy položil na přelomu 20. a 30. let. Držba většiny statků byla s císařovým svolením legalizována. Smiřického majetek s centrem v Roudnici tvořily rozsáhlé državy na Podřipsku, táhnoucí se až k Vltavě a Veltrusům, a na druhém břehu řeky zasahující několika vesnicemi až do vzdálenějšího předpolí Prahy. Severně od Roudnice se rozkládaly Janovy majetky kolem Hošťky a Helfenburku. Poněkud stranou leželo panství housecké a východně od něj državy na Mělnicku, sahající až téměř do Pojizeří, do sousedství držav pánů z Michalovic. Držbu všech panství měl nyní Jan řádně potvrzenou panovníkem.

BEZDĚZ

Jako pán takto velkého dominia se Jan zařadil mezi nejmocnější šlechtice v zemi, tím spíše, že se pohyboval v blízkosti císaře a byl často pověřován diplomatickými úkoly. Když dosáhl takto významného postavení, rozhodl se Jan na konci 30. let oženit. Jeho volba padla na Markétu z Michalovic. Jan se tímto sňatkem stal švagrem Jindřicha z Michalovic. Tento mladý šlechtic spojil roku 1439 ve svých rukou veškeré michalovické majetky poté, co mu své dědičné državy postoupil jeho bratranec (či strýc) strakonický velkopřevor Václav z Michalovic. Nezkoušený Jindřich ale sám na správu rozsáhlého panství

nestačil, a proto potřeboval pomoc zdatného hospodáře. Tím se stal právě Jan Smiřický. Kromě toho, že měl za manželku Jindřichovu sestru a patřil tak „do rodiny“, mluvily pro Jana i jeho značné zkušenosti, získané při správě arcibiskupských statků. Dobrou vizitkou smiřického vladyky bylo už samo jeho rozsáhlé panství, které vybudoval prakticky z ničeho.

Jan Smiřický patrně nabyl Bezdězu a Bělé nejpozději roku 1443, kdy se stal zástavním držitelem bezdězského panství. To zahrnovalo kromě výstavného Bezdězu i Bělou, která byla opevněným městem a nacházelo se tu rovněž panské sídlo, dále městečka Doksy a Mšeno a mimo to samozřejmě i řadu vesnic. Celková hodnota panství byla 6 000 kop. Jindřich měl právo zastavené panství kdykoli vykoupit, ale v tom případě by musel Janovi zaplatit i výlohy spojené se správou statků.

Přímo ukázkovým příkladem toho, jak uměl Jan dobře hospodařit, je způsob, jakým naložil s částí Mšena, kterou koupil společně s Houskou. Protože Mšeno náleželo k bezdězskému panství, které bylo královskou zástavou, postoupil jej Jan švagru Jindřichu z Michalovic, jenž Bezděz držel.

JESTŘEBÍ

V letech 1445–1446 získal Jan Smiřický i další významné statky: Jestřebí a Lysou nad Labem. Způsob, jakým nabyl Jestřebí, je vynikající ukázkou Janových schopností. Dokázal v příhodný okamžik využít prostředků politických, vojenských i finančních a získat hrad, který byl pro něj strategicky velmi důležitý. Smlouva o prodeji Jestřebí a přilehlého panství byla uzavřena až po dobytí Sloupu a ukončení války. 28. března 1446 sepsali Jan Smiřický a Čeněk Berka z Dubé listinu, podle níž Jan kupuje od pana Čeňka Jestřebí s městečkem Krušinou a vesnicí Újezd se vším zbožím, jmenovitě je uváděn les Chofíř.

LYSÁ NAD LABEM

Lysá nad Labem byla královským manstvím a náležela ještě roku 1446 Janu z Hradce, který ji toho léta vykoupil pro vrchnost městskou rychtu. Krátce potom od něj Lysou získal Jan Smiřický – stalo se tak zřejmě v říjnu 1447. Proč kupoval Smiřický právě Lysou, jež byla od ostatních jeho statků dost vzdálená? Musel mít zřejmě na její koupi velký zájem, když se kvůli ní zadlužil. Koupě byla finančně natolik výhodná, že si nechtěl nechat takovou příležitost uniknout. Mimo Lysou ještě v roce 1446 rozšiřoval Jan Smiřický své panství přikupováním menších statků. K Jestřebí roku 1450 připojil Zahrádky a Maršovice. Nějakou dobu patřila Janu Smiřickému i tvrz a vesnice Obrštíví nedaleko soutoku Labe a Vltavy.

DŮM V PRAZE

Při výčtu Janových majetků je třeba ještě zmínit dům v Praze, jenž odkázal v závěti pro spásu své duše. Dům stál v Celetné ulici na Starém Městě. To byla skutečně „dobrá adresa“ a lze proto soudit, že Janův dům byl výstavný. Zde roudnický pán bydlel za svých pobytů v hlavním městě. Nic dalšího o domě není známo.

Miroslav Volák

Střípky z historie – doba Karla IV., 1. část

HISTORICKÉ SOUVISLOSTI JEHO PANOVÁNÍ (1346–1378)

V našem povědomí stále žije přídomek Karla IV. – Otec vlasti. Na svědomí ho mají hlavně spisovatelé. Byly jim sympatické náhodně dochované poznámky v kronikách o tom, jaký důraz kladl císař Karel IV. na své rodné Čechy. K obdivu spisovatelů jsou ale mnohem zdrženlivější historici. Chválí Karla jako schopného panovníka, přirovnání k otci vlasti však považují za nadnesené. Poukazují přitom na způsob jeho vlády. Systém jeho panování byl založen na „podbízení se“, rozdával důležité úřady nespokojencům, aby je na chvíli umlčel. Je to obdobné jako v současnosti zadlužovat rozpočet země, aby se vlády zalíbily voličům. A podobné to bylo s vládou Karla IV. Nebyla to náhoda, že po jeho smrti prošly české země největším společenským otřesem v celé epoše feudalismu. Husitské hnutí odhalilo v plné nahotě prohřešky, jichž se Karel IV. dopustil, aby udržel lesk své vlády. Je ovšem spravedlivé dodat, že Karel zdědil zemi ve velmi špatném stavu, a byl téměř zázrak, že vůbec dokázal alespoň načas obnovit autoritu panovníka.

Jeho otcem byl český král Jan Lucemburský. Ten pobýval většinu času mimo české země a přijížděl jen, pokud potřeboval další peníze. A tak se kdysi prosperující země, jedna z nejbohatších v křesťanské Evropě, dostala do rukou šlechtických rodů. Ty využívaly svého vlivu k osobnímu obohacení a omezování politického vlivu krále. Během několika let byly bohaté Čechy ozebračeny a rozkradeny. Úpadek v zemi dospěl tak daleko, že začal ohrožovat i zájmy samotné šlechty. Bezpráví a násilí ji bránilo udržet rozsáhlé majetkové zisky. Šlechta hledala východisko z této situace, tím však pro ni nebyl král Jan, ale jeho následník syn Karel. Svůj požadavek přednesli čeští šlechtici králi na jednání v Itálii, které se vedlo, jak jinak, o úhradu králových dluhů. V lednu 1334 se mladý Karel vrátil do země s titulem markrabě moravský. Od otce dostal v podstatě volnou ruku, aby se pokusil uspořádat poměry v zemi.

Ctižádostivý a schopný Karel se ujal úkolu s takovou razancí, že přivedl do rozpaků i tu část šlechty, která jeho návrat připravila. Karel totiž začal zápas o posílení královské moci a snažil se získat zpět původní královský majetek, který v časech zmatků uchovála šlechta. Pochopil, že se nemůže spoléhat na šlechtu, a proto se začal opírat o církev a bohaté měšťany. To byl radikální obrat ve způsobu vlády v českých zemích. Všichni urození, kteří si přáli návrat krále, postavili se rázem proti němu, a dokonce proti Karlovi pošťovali i jeho otce. Přesto však autorita Karla rostla, a to nejen doma, ale i v zahraničí. Získal podporu četných vlivných prelátů, mezi jinými i pozdějšího papeže Klimenta VI. To upevnilo Karlovo postavení a vytvořilo základ jeho pozdější úspěšné cesty za získáním římské císařské koruny.

Karel se svědomitě staral o hospodářský růst svých zemí, přesto stále rostla pasivní bilance zahraničního obchodu, krytá vývozem drahých kovů ze země. Karel se výtečně orientoval v oblasti peněžnictví a byl jedním z prvních panovníků, který se snažil o vyrovnání příjmů a výdajů královské pokladny. Mnoho

peněz, které v českých zemích získal, použil však na svou finančně náročnou císařskou politiku v říši. Mnoho z toho, co vybudoval, přineslo Českému království slávu, ale faktem zůstává, že investice přesahovaly skutečné hospodářské možnosti země. Mnohé stavby také nepřispívaly k upevnění královské moci, ale byly spíše úplatkem za podporu jeho příznivců, založil 35 nových klášterů a desítky chrámů. Záhy po jeho smrti vzalo jeho úsilí za své, i proto, že nedokázal vychovat syna Václava tak, aby se stal důstojným nástupcem. I zde se projevila Karlova povaha kompromisů a nedůslednosti. Ústupky a nejasnou formulaci své závěti způsobil, že jeho potomci začali mezi sebou o otcovo dědictví bojovat. Proti Václavovi IV. se postavila i církev. Hospodářství kdysi bohatého království upadalo rok od roku stále hlouběji. Nejdříve dopadly ekonomické obtíže na nejchudší vrstvy, jako vždy v lidských dějinách, v zemi to vřelo. A pak se objevili Jan Hus a Jan Žižka.

(VI. Vondruška, Významná sídla české šlechty)

HUSITSKÉ SKUPINY V ČECHÁCH

V Čechách se vytvořily dvě hlavní strany, bojující spolu o moc v království.

Strana katolická: většina vyššího duchovenstva
velká část duchovenstva nižšího
část nejvyšší šlechty
značná část městské zámožné vrstvy, zejména německé

Strana husitská: část panstva
velká část nižší šlechty
část měšťanů a většina řemeslníků
městská chudina
venkovští poddaní

Strana husitská nebyla jednotná, stmelovala ji nenávisť proti „zavedené“ církvi, zejména proti vyššímu duchovenstvu a klášterům.

(Fiala Zdeněk, Předhusitské Čechy)

COLA, TRIBUN LIDU (1350–1354)

Tribun byl v republikánském období starého Říma plebejský úředník určený k hájení zájmů lidu. Tribunů bylo 10, byli nesaditelní a neodpovídali se nikomu, měli právo veta, například i proti usnesení senátu. Později přijímali titul tribuna i císařové, jako důležitý pramen své moci.

Léta Páně 1350 přišel do Prahy k panu králi Karlovi IV. jeden muž z města Říma, velmi vzdělaný a znamenitý řečník, který o sobě tvrdil, že je poslem od Boha poslaným pro obecné blaho. Byl před časem tribunem v Římě a mužem velmi mocným. A ten pak upadl do takové opovázlivosti, že ve svých listech předvolával a poháněl před svůj římský dvůr císaře Ludvíka a potom i pana Karla krále římského. Psal se v listech Mikuláš, tribun, přísný a laskavý, vyvolený rytíř Ducha svatého. Tvrdil také, že je korunován několika korunami. Když pak přednesl před panem králem a arcibiskupem Arnoštem mnoho věcí bludných a sobě si odporujících, bylo shledáno, že bloudí ve víře a tak byl opatřen vězením v Roudnici jako kacíř. Známější byl pod jménem Cola di Rienzo, původně notář, muž ohnivě výmluvnosti. Pozornost na sebe strhl obsazením římského Kapitolu v květnu 1347.

Za svou činnost byl proklet papežem a Řím musel opustit. Ukrýváje se mezi poutníky přišel na jaře 1350 do Čech a dosáhl několika slyšení u Karla IV. Po uvěznění se stal součástí politické hry mezi pražským dvorem a papežskou kurií. Papež ihned žádal vydání kacíře, ale jednání se protáhla na dva roky. Pro papeže bylo hrozbou, že Karel IV. Colu uzná a využije pro ovládnutí Říma. Cola však opustil Čechy jako papežův zajatec a po příchodu do Avignonu v srpnu 1352 byl uvězněn ve věži papežského paláce. Nakonec byl Cola využit papežem při ovládnutí Říma r. 1354, kdy Řím přiznal papeži vládu a Colovi výkon správy. Následoval ale rychlý pád, Colovo nynější vystupování bylo zcela v rozporu s jeho dřívějšími protipapežskými hesly. Římská šlechta proti němu pošťovala římský lid, v říjnu byl Cola ubit a jeho zohavená mrtvola upálena. Cola se pokusil obnovit původní republikánské postavení tribuna lidu, což bylo se středověkými evropskými poměry neslučitelné.

(Fiala Zdeněk, Předhusitské Čechy)

upravil Milan Plšek

Liebiegové ve Smiřicích

Pokud bychom se prošli historií města a spočítali dobu působení šlechtických rodů na smiřickém panství, rod Liebiegů by se z tohoto pohledu historie jen lehce dotknul. V majetku rodiny byly Smiřice od 14. září 1863, kdy je koupil Jan Karel Ignác Liebieg (1802–1870) od císařské komory ve veřejné dražbě za 2 600 500 zlatých, až do 29. srpna 1881, kdy je Jan Liebieg ml. (1836–1917) se svými bratry Teodorem a Jindřichem prodal Nejvyššímu císařskému rodinnému fondu (Allerhöchsten kaiserlichen Familienfond) za 4 miliony zlatých. Nicméně oněch pouhých 19 let stačilo k tomu, aby díky jejich aktivitám se zcela zemědělsky zaměřené Smiřice zprůmyslnily a zvelebily.

Jestliže se podíváme letmo do historie rodu, nutno konstatovat, že Liebiegové byli rodinou velmi pracovitou, která se svou pílí dobrala k velkému majetku a díky zásluhám až k povýšení do šlechtického stavu. Pro Liberec, odkud pocházejí, znamenali v podstatě totéž, co firma Baťa pro Zlín – rodina textilních průmyslníků tam patřila mezi nejvýznamnější, a na přelomu 19. a 20. století významně ovlivnila město a jeho tvář. Úsilí Jana Liebiega st. zajistilo obživu tisícům lidí ještě dlouho po jeho smrti.

Stejnou nesmazatelnou stopu zanechali Liebiegové i na Smiřicku – vybudováním četných podniků vytvořili mnoho pracovních příležitostí a s jejich působením zde nastal i čilý ruch. Vzhledem k tomu, že baron Jan Liebieg st. byl jedním z akcionářů vznikající C. k. privátní Jiho-severoněmecké spojovací dráhy (známější pod názvem Pardubicko-liberecká dráha), a znal tedy její plány a místa kudy trať povede, byla koupě Smiřic dozajista krokem strategickým. Právě stavba železnice byla jedním z faktorů, která město (a také okolí) vedla ze stagnace, která nastala v době, kdy zde „vládla“ císařská komora.

Díky baronovým aktivitám tak byla ve městě v roce 1864 postavena parní pila s 10 řezacími stroji, ve které byly pro průmyslové využití zpracovávány stromy, pokácené v okolních lesích. V letech 1866–68 nechal vystavět cukrovar. Ke zvelebení Smiřic přispěl vybudováním nové vozovky na hlavní ulici (1866), a také postavením restaurace „Na lednici“, která pojmul až 200 stolovníků (1868). Pod restaurací byly vyhloubeny prostory „lednice“ pro 1 000 vozů ledu. I zámecký park byl zveleben a osázen zajímavými stromy.

Dnes už nám Liebiegy připomíná pouze nádražní budova. Poté, co Jan st. odmítl standardní staniční budovu podle návrhu dráhy, nechal v roce 1864 postavit budovu podle svých představ a na svůj náklad. Díky tomu vznikla na území naší republiky rarita – jediné nádraží, které má podobu loveckého zámečku. Autorem projektu byl pravděpodobně liberecký stavitel a architekt Gustav Sachser. Budova měla být později ještě dostavěna (jedná se pouze o jedno křídlo z celkového původního plánu), ale k této realizaci už nedošlo.

Po baronu byla svého času pojmenována i ulice směřující ke Zderazi. Dnešní Hradecká ulice byla podle záznamů ve smiřické kronice dne 17. června 1883 nazvána Liebigovou třídou (to druhé „e“ v názvu opravdu chybělo, jméno rodiny tak bylo často zkracováno).

POTOMCI RODU LIEBIEGŮ NAVŠTĚVUJÍ PŮSOBIŠTĚ SVÝCH PŘEDKŮ

Potomci svobodného pána Jana st. z Liebiegu se dodnes scházejí a pořádají výlety po stopách svých předků. Letos v září vedla jejich cesta do České republiky, a jedním z cílů, které si na svém setkání v Praze vybrali, byly i Smiřice.

S napětím očekávalo všech 38 členů rodiny, jak bude vypadat město a jeho památky. Jejich první cesta vedla do Kaple Zjevení Páně, kde neskrývali nadšení nad její krásou a nad tím, co všechno bylo při téměř třicetileté rekonstrukci nutno vykonat, aby se stala opravdovým klenotem. S uznáním konstatovali, jak se všechny barvy restaurování rozsvítily a kolik světla a energie je uvnitř kaple.

Ani prohlídka zámku návštěvníky neklamala. Zde se jich ujali přímo majitelé, kteří s hrdostí předvedli, kolik práce už bylo od listopadu 2012, kdy zámek koupili, vykonáno, a jak se všechny prostory postupně opravují. Návštěvníkům také vysvětlili, co ještě zámek v dalších letech čeká.

Všichni ocenili, že v místnostech, které již rekonstrukcí prošly, je vystaven starožitný nábytek, protože majitelé zámek využívají také jako prodejní galerii. Na závěr své krátké návštěvy popřáli návštěvníci majitelům hodně úspěchů v jejich úsilí navrátit zámecké budově bývalý lesk. Ve svém dopise, který nám po svém návratu domů zaslali, pak vyjádřili vděk za to, že mohli vidět, jak nemovitosti, které rodině kdysi patřily, díky snahám všech opět spějí k nové budoucnosti.

L. Reichová

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Ladislava Reichová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod, tisk: Tiskárny B.N.B., spol. s r.o., Velké Poříčí

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák Palackého ul. Smiřice, Smiřická trafika Zemanova ul., podatelna MěÚ Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/2016 – 19. 5. 2017.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

U tzv. starého Sídliště byl vybudován základ nové ulice s připravenými inženýrskými sítěmi, která byla pojmenována K Zahrádkám, a již se zde zaplňují parcely novými domky.

Po rekonstrukci železniční trati a po dokončení vozovky v Holohlavech došlo v dopravě k uklidnění provozu. Použitím „tichého“ asfaltu (s příměsí gumy) se výrazně snížila hlučnost – ale automobilů vůbec nebylo. Přejít silnici i na přechodu není jednoduché. Jak dopadne nový termín zahájení výstavby dlouho očekávané dálnice (2017)?